

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 09/06/16

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

Θέμα: «Προτάσεις για την επικείμενη αναθεώρηση του Συντάγματος»

Παρακαλούμε για την τοποθέτηση-απάντηση, τις ενέργειες σας, επί επιστολής που μας προώθησε ο κος Αντώνης Αντωνόπουλος, Κυπαρισσία, τηλ. 6906594462, μέσω email: «ant.anton.1@hotmail.com», υποβάλλοντας αίτημα για το εν θέματι αναφερόμενο.

**Ο αναφέρων βουλευτής
Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος
Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού
Κόμματος Ελλάδος**

Το κλειδί για τη μεταρρύθμιση του Συντάγματος!!!

Το ισχύον Σύνταγμα , στο άρθρο 110, λέει πως επιτρέπεται αναθεώρησή του, μόνον αφού έχουν περάσει 5 χρόνια από την προηγούμενη αναθεώρηση, -η οποία έγινε το 2008. Άραγε μπορούμε και φέτος (2016) να έχουμε την επόμενη!!!.

Κατά γενική ομολογία το Σύνταγμα είναι παρωχημένο και πρέπει να γίνουν δραστικές μεταρρυθμίσεις. Όλοι οι πολίτες πρέπει να μελετήσουν το υπάρχον Σύνταγμα , και να πουν από τώρα τις απόψεις τους για τις αλλαγές που προτείνουν.

Να ξεκινήσει ένας δημόσιος διάλογος για το νέο σύνταγμα.

Αλλά ας δούμε τι λέει το άρθρο 110, Αναθεώρηση του Συντάγματος:

1. (σ.σ.όλες) *Οι διατάξεις του Συντάγματος υπόκεινται σε αναθεώρηση , εκτός από εκείνες που καθορίζουν τη βάση και τη μορφή του πολιτεύματος, ως Προεδρευόμενης Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας.* (σημείωση δική μας: εννοεί το άρθρο 1,) *καθώς και από τις διατάξεις των άρθρων: 2 :παράγραφος 1, 4:παράγραφοι 1,4 και 7, 5: παράγραφοι 1 και 3, 13 : παράγραφος 1, και 26.*

Σχόλια: το ίδιο το σύνταγμα μας δίνει την δυνατότητα να αλλάξουμε όλα τα άρθρα του ,(!!!) εκτός από 3-4 τα οποία θεωρούνται τα πιο βασικά. Δυστυχώς δεν έχουμε εκμεταλλευτεί αυτή τη δυνατότητα. Η Βουλή είναι πολύ συντηρητική.

Ας προσέξουμε εδώ, πως το ίδιο αυτό άρθρο 110 , δεν μας απαγορεύει να το αλλάξουμε, δεν έχει προβλέψει κάτι τέτοιο... Δηλαδή αν σε μία αναθεώρηση το αλλάξουμε , τότε μπορούμε την επόμενη μέρα να αλλάξουμε τα 'πάντα' με νόμιμο τρόπο. Ακόμα και τη μορφή του Πολιτεύματος, κλπ.

2. (ελεύθερη μετάφραση) *Για να γίνει αναθεώρηση πρέπει να την προτείνουν τουλάχιστον 50 βουλευτές, να την αποφασίσουν τουλάχιστον 180 βουλευτές, σε δύο ψηφοφορίες που να απέχουν μεταξύ τους τουλάχιστο ένα μήνα. Και πρέπει να καθορίζουν ειδικώς τις διατάξεις που πρόκειται να αναθεωρηθούν.*

3. (ελεύθερη μετάφραση) *η επόμενη (σ.σ. αναθεωρητική) Βουλή στη πρώτη συνεδρίασή της αποφασίζει με απόλυτη πλειοψηφία (σ.σ. 151) σχετικά με τις αναθεωρητέες διατάξεις.*

4. (ελεύθερη μετάφραση) *Αν η προηγούμενη βουλή ψήφισε να γίνει αναθεώρηση με 151 βουλευτές, τότε η επόμενη αναθεωρητική Βουλή πρέπει να αποφασίσει για τις μεταρρυθμίσεις με 180 τουλάχιστον βουλευτές. (...)*

Σχόλια: Δυστυχώς το 110 άρθρο είναι πρόχειρα γραμμένο, είναι ασύντακτο και λανθασμένο. Ενώ στην παράγραφο 2 λέει ρητώς πως πρέπει να ζητήσουν 180 βουλευτές την αναθεώρηση, κι όμως στην παράγραφο 4 αφήνει να εννοηθεί πως μπορούν και 151 βουλευτές, απλώς στην ψήφιση των αναθεωρημένων άρθρων θα χρειαστεί αυξημένη πλειοψηφία 180 βουλευτών.

6. *Δεν επιτρέπεται αναθεώρηση του Συντάγματος πριν περάσει πενταετία από την περάτωση της προηγούμενης.*

Σχόλια: Ας αλλάξουμε το ίδιο το άρθρο 110, κάτι που δεν απαγορεύεται, και τότε θα αλλάζουμε κάθε χρόνο το Σύνταγμα ή ακόμα και πιο συχνά.

Διατάξεις που δεν δέχονται αναθεώρηση

Αλλά ας δούμε τι λένε οι διατάξεις που δεν υπόκεινται σε αναθεώρηση, (εκτός κι αν αλλάξει το ίδιο το άρθρο 110). Και ας προτείνουμε αναθεώρηση σ' αυτές...

Άρθρο 1

1. Το πολίτευμα της Ελλάδας είναι Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία.
2. Θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία.
3. Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το Λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα.

Σχόλια: Αντί να λέει γενικότητες, θα έπρεπε να λέει πως :το πολίτευμα πρέπει σταδιακά να αλλάξει από την Κοινοβουλευτική προς την Άμεση Δημοκρατία. Και αυτό θα γίνει με συχνά δημοψηφίσματα, εκλογές κάθε χρόνο, αύξηση βουλευτών, απλή αναλογική, εναλλαγή των αρχόντων, και αύξηση στις αρμοδιότητες που έχει η τοπική αυτοδιοίκηση.

Άρθρο 2

1. Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας.

Σχόλια: Είναι πολύ γενική και αφηρημένη διάταξη, κάτι αυτονόητο. Υπάρχουν και πολλές άλλες τέτοιες φράσεις, και μάλιστα πιο συγκεκριμένες, που θα έπρεπε να θεωρούνται πως δεν μπορούν να αλλάξουν: π.χ. η προστασία του περιβάλλοντος , το αναπαλλοτρίωτο των φυσικών πόρων, η ισότητα των πολιτών ως προς την υγεία, η ισότητα των δύο φύλων απέναντι στους νόμους , το ότι πρέπει να πληρώνουν φόρους αναλόγως της περιουσίας και εισοδημάτων, η προστασία της οικογένειας και η βοήθεια στους πολύτεκνους, το δικαίωμα όλων στην εργασία, η αξιοποίηση των μηχανημάτων και η μείωση ωρών εργασίας, η ελευθερία του λόγου, η ελευθεροτυπία, κλπ. κλπ. κλπ.

Άρθρο 4

1. Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου.
4. Μόνο Έλληνες πολίτες είναι δεκτοί σε όλες τις δημόσιες λειτουργίες, εκτός από τις εξαιρέσεις που εισάγονται με ειδικούς νόμους.
7. Τίτλοι ευγένειας ή διάκρισης ούτε απονέμονται ούτε αναγνωρίζονται σε Έλληνες πολίτες.

Σχόλια: Το 1 δυστυχώς δεν εφαρμόζεται στην πράξη . Πρέπει να καταργηθεί η εξαγορά της ποινής, το άσυλο των Βουλευτών, κλπ.

Το 4 δεν ισχύει διότι ήδη διορίζονται ως Δημόσιοι Υπάλληλοι και Ευρωπαίοι, κλπ. Θα έπρεπε όμως να έλεγε πως Βουλευτές-Υπουργοί μπορούν να γίνουν μόνον Έλληνες.

Το 7 πράγματι είναι συγκινητικό, είναι άκρως δημοκρατικό, και στ' αλήθεια κάτι που δεν επιτρέπεται να αλλάξει.

Άρθρο 5

1. Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη.

3. Η προσωπική ελευθερία είναι απαραβίαστη. Κανένας δεν καταδιώκεται ούτε συλλαμβάνεται ούτε φυλακίζεται ούτε με οποιονδήποτε άλλο τρόπο περιορίζεται, παρά μόνο όταν και όπως ορίζει ο νόμος.

Σχόλια: το 1 είναι γενικόλογό και αυτονόητο. Το 3 έχει πολλά παραθυράκια και δυστυχώς δεν εφαρμόζεται.

Άρθρο 13

1. Η ελευθερία της θρησκευτικής συνείδησης είναι απαραβίαστη. Η απόλαυση των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων δεν εξαρτάται από τις θρησκευτικές πεποιθήσεις καθενός.

Σχόλια: Είναι πολύ σωστό, και πράγματι δεν επιτρέπεται να αλλάξει. Αλλά δυστυχώς σήμερα δεν ισχύει διότι η 'ορθόδοξη' εκκλησία παρεμβαίνει στο κράτος, στα σχολεία, σε εκδηλώσεις, κλπ.. Για να ισχύει το άρθρο αυτό πρέπει να γίνει πλήρης χωρισμός ορθόδοξης θρησκείας και κράτους.

Θα μπορούσε το σύνταγμα να λέει σε πρώτο στάδιο: *Απαγορεύεται ο θρησκευτικός όρκος σε δικαστήρια- στράτευμα κλπ, Απαγορεύονται τα θρησκευτικά σύμβολα εκτός των χώρων λατρείας. Απαγορεύεται να είναι δημόσιοι Υπάλληλοι οι Ιερείς οποιασδήποτε θρησκείας, αλλά 'κατά παράδοσιν' θεωρούνται δημοφιλή θρησκευόμενα το 12άθεο και η Ορθόδοξη Χριστιανική..*

Άρθρο 26

1. Η νομοθετική λειτουργία ασκείται από τη Βουλή και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

2. Η εκτελεστική λειτουργία ασκείται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και την Κυβέρνηση.

3. Η δικαστική λειτουργία ασκείται από τα δικαστήρια: οι αποφάσεις τους εκτελούνται στο όνομα του Ελληνικού Λαού.

Σχόλια: Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας σήμερα δεν έχει καμμία εξουσία εκτός από το να παραιτηθεί και να γίνουν εκλογές. Η θητεία του πρέπει να γίνει ετήσια. Το άρθρο πρέπει να γράφει πως η Νομοθετική Εξουσία ασκείται από τη Βουλή. Η Εκτελεστική από την Κυβέρνηση, και πρέπει να υπάρχει ασυμβίβαστο Βουλευτή και Υπουργού.

Επιλεγόμενα:

Σχεδόν κανείς νομικός δεν γνωρίζει το βαθύ νόημα του Συντάγματος, ούτε οι λεγόμενοι Συνταγματολόγοι. Απόδειξη προς τούτο είναι πως αν είχαν το είχαν μελετήσει, θα το είχαν κάνει πιο απλό και πιο φιλελεύθερο.

Κι ούτε κανείς γνωρίζει πως το άρθρο 110 υπόκειται εις αναθεώρηση, και με αυτόν τον τρόπο μπορεί να αλλάξει ακόμα και το πολίτευμα! Είναι το 'κλειδί' για ένα νέο 'αρχαιοελληνικό' Σύνταγμα Άμεσης Δημοκρατίας, Ελευθερίας και Δικαιοσύνης.

ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

2017

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το Σύνταγμα θεωρείται ως το 'θεμέλιο' της Δημοκρατίας και των ατομικών ελευθεριών του πολίτη. Και δικαιολογημένα. Ο Λαός μας είχε υποφέρει τα πάνδεινα από κατακτητές - Βασιλιάδες και Δικτάτορες, και το Σύνταγμα συμβολίζει τον περιορισμό στις αυθαιρεσίες της κάθε εξουσίας. Όταν κάτι είναι παράνομο και άδικο το λέμε 'αντισυνταγματικό'.

Όμως, λόγω του υπερβολικού σεβασμού προς το κείμενο του Συντάγματος, κανείς δεν το έχει μελετήσει με κριτικό μάτι, το δεχόμαστε έτσι όπως είναι... Κι ενώ το παρόν Σύνταγμα του 2008 έχει δεκάδες λάθη, πολλές ασάφειες, πολλές αντιφάσεις, και πολλές ελλείψεις, κανείς δεν αντιδρά σε αυτό, ούτε συνταγματολόγος, ούτε πολιτικός, ούτε και ο απλός λαός.

Σε πολλά σημεία το ίδιο το Σύνταγμα είναι πράγματι 'αντισυνταγματικό'.

Για παράδειγμα, αναφέρει:

--*απαγορεύεται κάποιος να μεταφράσει την Αγία Γραφή χωρίς την έγκριση του Πατριάρχη Κων/πόλεως.* Είναι παράλογο να λέει κάτι τέτοιο.

--*ο προσηλυτισμός απαγορεύεται, αλλά επικρατούσα θρησκεία είναι η ορθόδοξη,* η οποία κάνει διαρκή προσηλυτισμό και μάλιστα από την παιδική και νηπιακή ηλικία.

--*η Παιδεία έχει σκοπό την ανάπτυξη της θρησκευτικής συνείδησης* Αυτό που λέει είναι παράνομο, η θρησκεία είναι κάτι προσωπικό, τα θρησκευτικά στα σχολεία είναι προαιρετικά όπως έχει αποφασίσει το Συμβούλιο Επικρατείας.

--*Προβλέπει θρησκευτικό όρκο των Βουλευτών και Προέδρου Δημοκρατίας χωρίς να υπολογίζει πως μπορεί να είναι άθρησκοι ή άθεοι.*

--*Λέει πως οποιοσδήποτε γίνει έστω και δόκιμος μοναχός στο Άγιο Όρος, αυτομάτως αποκτά την Ελληνική Ιθαγένεια.* Είναι παράνομο. Θεωρητικά μπορεί κάποιος αλλοεθνής να λάβει την ιθαγένεια μέσα σε λίγες μέρες.

--*Λέει πως ισχύει το καθεστώς του Αγίου Όρους,* ενώ το Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο έχει επιτρέψει από το 2003 να το επισκέπτονται και γυναίκες. Είναι αντισυνταγματικό και αντιχριστιανικό να απαγορεύεται οι γυναίκες και όλα τα θηλυκά ζώα (!) σε ένα νομό της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

--*Λέει πως: το πολίτευμα είναι κοινοβουλευτική Δημοκρατία.* Θα έπρεπε να έλεγε πως πρέπει να γίνει άμεση, αληθινή δημοκρατία.

--*Λέει πάρα πολλά για τις αρμοδιότητες και τον τρόπο εκλογής του Προέδρου Δημοκρατίας,* ενώ δεν έχει καν αρμοδιότητες. Η μόνη που έχει, είναι να παραιτηθεί, ώστε να γίνουν εκλογές. Πρέπει να απλοποιηθεί ο τρόπος εκλογής του.

--*Λέει πολλά για τον τρόπο λειτουργίας των ανωτάτων δικαστηρίων,* ενώ αυτά καθορίζονται με ειδικούς νόμους.

--*Ως μέσα ενημέρωσης αναφέρει μόνο: τηλεόραση- ραδιόφωνο-εφημερίδες, και ξεχνά το internet που είναι το πιο σημαντικό σήμερα.*

-- Το να αποδίδει ο Πρόεδρος Δημοκρατίας *χάρη* σε καταδικασμένους είναι κατάλοιπο της βασιλείας- τυραννίας και πρέπει να απαλειφθεί.

--Προβλέπει δικαστική ασυλία σε παρανομίες Βουλευτών, Υπουργών, κλπ. Είναι κι αυτό κατάλοιπο απολυταρχίας και πρέπει να αφαιρεθεί.

--Παρέχει 'άσυλο' στους δικαστές, και κάνει δύσκολη έως αδύνατη την τιμωρία τους για περιπτώσεις κακοδικίας. Και είναι πολλές αυτές οι περιπτώσεις.

--Λέει πως μόνο Έλληνες διορίζονται στο Δημόσιο ενώ ήδη επιτρέπεται και για όλους τους Ευρωπαίους.

--Είναι παράλογο και παράνομο που απαγορεύει τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια.

Το Σύνταγμα είναι επίσης πολύ γραφειοκρατικό: Για να ψηφίσει η βουλή έναν νόμο έχουν βάλει πολλά εμπόδια. Υπάρχουν πολλές παρόμοιες λέξεις: νόμος, νομοσχέδιο, σχέδιο νόμου, πολυνομοσχέδιο, πράξη νομοθετικού περιεχομένου, τροπολογία, κλπ.

Αλλά και από λογοτεχνικής και από συντακτικής απόψεως το Σύνταγμα δεν είναι καλά γραμμένο: έχει μια 'ξύλινη' 'δικαστική' γλώσσα, με πολλές δυσνόητες λέξεις. Είναι σίγουρο πως συντάχθηκε από Ανωτάτους Δικαστικούς. Δεν μπορεί να το διαβάσει ο απλός λαός.

--Μαζί με τα σημαντικά που λέει, περιλαμβάνει πολλές διατάξεις-άρθρα που δεν είναι σημαντικά, που θα μπορούσαν να ήταν σε έναν απλό νόμο. Επαναλαμβάνει συχνά τη φράση: *όπως ο νόμος ορίζει...*

--Έχει ακόμα και γραμματικά λάθη: όταν ψηφίζουν οι Βουλευτές και λένε *παρών*, δεν έχει προβλέψει πως αν είναι γυναίκα η βουλευτής πρέπει να πει '*παρούσα*'. Είναι τόση η τυπολατρεία που υπάρχει στο Σύνταγμα και στον Κανονισμό της Βουλής που σε ψηφοφορία για εκλογή προέδρου Δημοκρατίας, οι γυναίκες βουλευτές έλεγαν *παρούσα* και ο πρόεδρος επαναλάμβανε *παρών*!

-----Παράλληλα με τις μεταρρυθμίσεις που πρέπει να γίνουν στο Σύνταγμα, πρέπει να γίνουν ανάλογες δραστικές μεταρρυθμίσεις στον Κανονισμό της Βουλής, ώστε η λειτουργία της να είναι ευέλικτη και ανάλογη με το Νέο Σύνταγμα.

Εν κατακλείδι

Η Ελλάδα είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κι έτσι το Σύνταγμα της Ελλάδας ισχύει παραλλήλως με το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα. Σε πολλά θέματα οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Ευρωπαϊκών Δικαστηρίων είναι ανώτερες από το Κοινοβούλιο και τα Δικαστήρια της Ελλάδας

Για να μπορέσει η Ελλάδα να γίνει πιο ανεξάρτητη, πρέπει να γίνει πιο ισχυρή. Πρέπει να γίνουν σύντομα δραστικές μεταρρυθμίσεις ώστε να φτάσουμε και να ξεπεράσουμε την Αρχαία Ελληνική Άμεση Δημοκρατία.

Το παρόν Προσχέδιο για το Νέο Σύνταγμα, προτείνει πολλές τέτοιες μεταρρυθμίσεις. Ευθύνη έχουν οι πολιτικοί να τις κάνουν πράξη. Καλείται ο κάθε

αναγνώστης να το κρίνει, να το αλλάξει, και να φτιάξει κι αυτός το 'δικό του' Σύνταγμα...

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Άρθρο 1 μορφή του Πολιτεύματος

1. Το πολίτευμα της Ελλάδας είναι αντιπροσωπευτική Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, και μετατρέπεται με συνεχείς μεταρρυθμίσεις σε αληθινή άμεση Δημοκρατία, κατά τα πρότυπο της αρχαίας αθηναϊκής Δημοκρατίας, εφαρμοσμένο στην σημερινές συνθήκες.

Οι αλλαγές πρέπει να γίνουν σταδιακά , και με τη βοήθεια της τεχνολογίας: συχνές εκλογές και δημοψηφίσματα, εναλλαγή των αρχόντων, αποκέντρωση.

2. Θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία. Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το Λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα.

Άρθρο 2 άνθρωπος – ειρήνη - δημοκρατία

1. Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας.

2. Η Ελλάδα, ακολουθώντας τους γενικά αναγνωρισμένους κανόνες του διεθνούς δικαίου, επιδιώκει την εμπέδωση της ειρήνης μεταξύ των λαών και των κρατών.

3. Η Ελλάδα έχει χρέος να δώσει το παράδειγμα ώστε να μεταλαμπαδεύσει την άμεση δημοκρατία σε όλα τα έθνη και τα κράτη της Γης.

Άρθρο 3 ατομικά δικαιώματα και κράτος

1. Τα δικαιώματα του καθενός σταματούν εκεί που αρχίζουν του άλλου ατόμου, και όλης της κοινωνίας. Πίσω από κάθε δικαίωμα υπάρχει μια υποχρέωση. Καταχρηστική άσκηση δικαιώματος δεν επιτρέπεται.

2. Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκησή τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών .

3. Η αναγνώριση και η προστασία των θεμελιωδών και απαράγραπτων δικαιωμάτων του ανθρώπου από την Πολιτεία αποβλέπει στην πραγμάτωση της κοινωνικής προόδου με ελευθερία και δικαιοσύνη.

4. Το Κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης.

Άρθρο 4 Σχέσεις Θρησκειών και Πολιτείας

1. Η ελευθερία της θρησκευτικής συνείδησης είναι απαραβίαστη. Τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα δεν εξαρτώνται από τις θρησκευτικές πεποιθήσεις κανενός.

2. Η Ελλάδα αποτελεί πρότυπο ανεξίθρησκης χώρας. Δεν υπάρχει 'επικρατούσα θρησκεία'. Καμμίας θρησκείας οι ιερείς δεν μπορεί να είναι Δημόσιοι Υπάλληλοι. Τα διάφορα θρησκευματα δεν επιτρέπεται να επεμβαίνουν στο Κράτος και στην οργανωμένη πολιτεία. Οι λειτουργοί όλων των γνωστών θρησκειών υπόκεινται στην ίδια εποπτεία της Πολιτείας και στις ίδιες υποχρεώσεις απέναντί της.

3. Κάθε γνωστή θρησκεία είναι ελεύθερη, και τα σχετικά με τη λατρεία της τελούνται ανεμπόδιστα υπό την προστασία των νόμων. Ο διαθρησκειακός διάλογος προωθείται υπό την εποπτεία του κράτους.

4. Η άσκηση της λατρείας δεν επιτρέπεται να προσβάλλει τη δημόσια τάξη ή τις θρησκείες των άλλων. Δεν επιτρέπεται να γίνεται σε δημόσιο χώρο, αλλά σε ειδικούς χώρους λατρείας. Τα θρησκευτικά σύμβολα σε δημόσιους χώρους πρέπει να αφαιρεθούν. Ο προσηλυτισμός απαγορεύεται.

5. Κανένας δεν μπορεί, εξαιτίας των θρησκευτικών του πεποιθήσεων, να απαλλαγεί από την εκπλήρωση των υποχρεώσεων προς το Κράτος ή να αρνηθεί να συμμορφωθεί προς τους νόμους.

6. Όλες τα θρησκευματα υπόκεινται σε φορολογία επί των εσόδων τους, σε ποσοστό 15% . Η ακίνητη περιουσία των θρησκευμάτων φορολογείται όπως και των φυσικών προσώπων.

7. Κανένας θρησκευτικός όρκος δεν επιτρέπεται, ούτε επιβάλλεται.

8. Κατά παράδοση, στην Ελλάδα θεωρούνται δημοφιλείς 'θρησκείες' το '12άθεο' καθώς και η 'Ορθοδοξία'. Κατ' εξαίρεσιν επιτρέπονται *εθιμικώ δικαίω* ολίγες λατρευτικές εκδηλώσεις των 2 αυτών θρησκειών, ορισμένες μέρες το χρόνο.

Άρθρο 5 Καθεστώς του Αγίου Όρους

1. Η χερσόνησος του Άθωνος, η οποία αποτελεί την περιοχή του 'Αγίου Όρους', είναι αυτοδιοίκητο τμήμα του Ελληνικού Κράτους, υπό την άμεση δικαιοδοσία του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Το έδαφός της είναι αναπαλλοτρίωτο.

2. Το Άγιο Όρος διοικείται από αντιπροσώπους των Ιερών Μονών, οι οποίοι αποτελούν την Ιερή Κοινότητα. Η δημόσια τάξη και ασφάλεια ασκείται από τον Διοικητή, τον οποίο διορίζει η Ελληνική Κυβέρνηση.

3. Ο Καταστατικός Χάρτης του Αγίου Όρους οφείλει να συμμορφωθεί με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ώστε να επιτρέπεται η είσοδος και των γυναικών, τουλάχιστον σε μερικά μοναστήρια. Πρέπει επίσης να απαγορευτούν τα τιμεντένια κτίσματα, η ασφαλτός, τα πολλά οχήματα, το πλαστικό, η εξέλιξη γενικώς, ώστε να μη χαλάσει η αυθεντικότητα του τοπίου. Το Άγιο Όρος πρέπει να γίνει πρότυπη παγκοσμίως πολιτεία χριστιανικής αγάπης και ελληνικής φιλοξενίας.

Άρθρο 6 Έλληνες Πολίτες – Έλληνες - Μέτοικοι

1. Οι κάτοικοι της Ελλάδος χωρίζονται σε 3 κατηγορίες.

Α --Έλληνες Πολίτες θεωρούνται όσοι έχουν το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι . Έχουν μητέρα Ελληνίδα ή πατέρα Έλληνα, έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις, και ομιλούν επαρκώς την ελληνική γλώσσα.

Β-- Έλληνες* είναι αυτοί που έχουν την ιθαγένεια, αλλά δεν έχουν το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι.

Όλοι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου, έχουν τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις. Τίτλοι ευγενείας ή διάκρισης ούτε απονέμονται ούτε αναγνωρίζονται σε Έλληνες .

---Η ελληνική ιθαγένεια επιτρέπεται να αφαιρεθεί μόνο σε περίπτωση που κάποιος ανέλαβε σε ξένη χώρα υπηρεσία αντίθετη προς τα εθνικά συμφέροντα.

Γ--Οι κάτοικοι της Ελλάδας, είναι όσοι αλλοεθνείς διαμένουν μόνιμα στην Ελλάδα. Δεν έχουν την ελληνική ιθαγένεια, δεν μπορούν να εκλεγούν στη Βουλή , αλλά μπορούν να ψηφίσουν στην τοπική αυτοδιοίκηση.

Όλοι οι κάτοικοι της Χώρας που έχουν εισοδήματα και περιουσία, -Έλληνες και ξένοι- συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους.

* σημείωση: Σε όλο το Σύνταγμα όπου αναγράφει Έλληνες, εννοεί και Ελληνίδες.

Άρθρο 7 υποχρέωση στη στράτευση

1. Κάθε Έλληνας που μπορεί να φέρει όπλα είναι υποχρεωμένος να συντελεί στην άμυνα της Πατρίδας. Δεν επιτρέπεται να εργαστεί στο στρατό ένας που δεν είναι Έλληνας. Η μηνιαία αποζημίωση του στρατιώτη πρέπει να είναι το ήμισι του κατώτερου μισθού.

2. Μπορεί να υπάρχει η δυνατότητα να εκπληρώνει τη θητεία του κατατμημένη σε 1 ή 2 μήνες σε αρκετά χρόνια.

Υπάρχει η εθελοντική δυνατότητα να στρατεύονται και οι γυναίκες. Η Βουλή έχει τη δυνατότητα να ψηφίσει και την υποχρεωτική στράτευση των γυναικών, σε μικτά στρατόπεδα, στο πλαίσιο της Παλλαϊκής Άμυνας.

3. Με νόμο προβλέπεται η εκτός ενόπλων δυνάμεων θητεία (εναλλακτική θητεία) . Όσοι αρνούνται να κάνουν στρατιωτική θρησκεία λόγω ιδεολογίας, οφείλουν να κάνουν κοινωνική αντίστοιχη προσφορά σε διπλάσιο χρόνο. Χάνουν επίσης την ελληνική ιθαγένεια και την ιδιότητα του Έλληνα Πολίτη.

Άρθρο 8 Βασικά ατομικά δικαιώματα και υποχρεώσεις

1. Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα .

2. Όλοι όσοι βρίσκονται στην Ελληνική Επικράτεια απολαμβάνουν την απόλυτη προστασία της ζωής, της τιμής και της ελευθερίας τους, χωρίς διάκριση εθνικότητας, φυλής, γλώσσας και θρησκευτικών ή πολιτικών πεποιθήσεων. Απαγορεύεται η έκδοση αλλοδαπού που διώκεται για τη δράση του υπέρ της Ελευθερίας και της Δημοκρατίας.

3. Η προσωπική ελευθερία είναι απαραβίαστη. Κανένας δεν καταδιώκεται ούτε συλλαμβάνεται, ούτε φυλακίζεται, ούτε με οποιονδήποτε άλλο τρόπο περιορίζεται, παρά μόνο όταν και όπως ορίζει ο νόμος.

4. Ο κάθε κάτοικος της Ελλάδας έχει δικαίωμα για ελεύθερη κίνηση ή εγκατάσταση στη Χώρα, καθώς και την ελεύθερη έξοδο και είσοδο σ' αυτήν. Μόνο με απόφαση εισαγγελέα ή ποινικού δικαστηρίου, μπορούν να υπάρξουν περιορισμοί σε μεμονωμένα άτομα σε εξαιρετικές περιπτώσεις ανάγκης και μόνο για την πρόληψη αξιόποινων πράξεων.

5. Καθένας έχει δικαίωμα στην προστασία της υγείας και της γενετικής του ταυτότητας. Νόμος ορίζει τα σχετικά με την προστασία κάθε προσώπου έναντι των βιοϊατρικών παρεμβάσεων.

6. Καθένας έχει δικαίωμα στην πληροφόρηση, όπως νόμος ορίζει. Περιορισμοί στο δικαίωμα αυτό είναι δυνατόν να επιβληθούν με νόμο μόνο εφόσον είναι απολύτως αναγκαίοι και δικαιολογούνται για λόγους εθνικής ασφάλειας, ή καταπολέμησης του εγκλήματος .

Άρθρο 9 Ελευθερίες έναντι αστυνομίας-δικαστηρίων

1. Ο υποχρεωτικός ή εθελοντικός όρκος, πολιτικός ή θρησκευτικός, απαγορεύεται. Όταν δίδεται 'ένορκη' κατάθεση, ή όταν ερωτάται ο μάρτυς στα δικαστήρια,

ενημερώνεται πως έχει την υποχρέωση να πει την αλήθεια, αλλιώς θα δικαστεί για ψευδή δήλωση. ('ψευδορκία')

2. Κανένας δεν συλλαμβάνεται ούτε φυλακίζεται χωρίς αιτιολογημένο δικαστικό ένταλμα, που πρέπει να επιδοθεί τη στιγμή που γίνεται η σύλληψη ή η προφυλάκιση.

3. Πρέπει να μειωθεί η απόσταση ανάμεσα στα αυτόφωρα εγκλήματα που δικάζονται αμέσως, και σε όσα δικάζονται μετά από μήνες, διότι 'πέρασε το 24ωρο του αυτόφωρου'. Η δικαιοσύνη πρέπει να δικάζει όσο το δυνατόν άμεσα.

4. Δεν επιτρέπεται προφυλάκιση χωρίς να γίνει δίκη. Η κράτηση δεν επιτρέπεται να είναι πάνω από 3 μέρες. Αν δεν γίνει η δίκη μέσα σε 3 μέρες πρέπει να αφήσουν ελεύθερο τον συλληφθέντα.

5. Έγκλημα δεν υπάρχει ούτε ποινή επιβάλλεται χωρίς νόμο που να ισχύει πριν από την τέλεση της πράξης και να ορίζει τα στοιχεία της. Ποτέ δεν επιβάλλεται ποινή βαρύτερη από εκείνη που προβλεπόταν κατά την τέλεση της πράξης.

6. Τα βασανιστήρια, οποιαδήποτε σωματική κάκωση, βλάβη υγείας, ή άσκηση ψυχολογικής βίας, καθώς και κάθε άλλη προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας απαγορεύονται και τιμωρούνται.

7. Η γενική δήμευση της περιουσίας, ή μέρους αυτής, επιβάλλεται ως ποινή - παράλληλα με τη φυλάκιση- σε όσους έχουν κάνει κακουργήματα κατά του κοινωνικού συνόλου: κατάλυση της δημοκρατίας, μόλυνση του περιβάλλοντος, κλοπή δημοσίου χρήματος και φοροδιαφυγή σε μεγάλο βαθμό. Ειδικά σε πολιτικά πρόσωπα ο νόμος αυτός επιβάλλεται και σε πλημμελήματα.

8. Θανατική ποινή δεν επιβάλλεται. Κατ' εξαίρεσιν επιβάλλεται σε περιπτώσεις προδοσίας της χώρας σε καιρό πολέμου. Σε καιρό ειρήνης, επίσης, μπορεί η Βουλή να επιβάλλει την ποινή του θανάτου σε όσους κατέλυσαν την Δημοκρατία, αλλά και σε ιδιαιτέρως ειδεχθή εγκλήματα, και σε ιδιαίτερα ειδεχθείς περιπτώσεις παιδεραστίας.

9. Το Κράτος παρέχει, ύστερα από δικαστική απόφαση, γενναία οικονομική αποζημίωση σε όσους καταδικάστηκαν, προφυλακίστηκαν ή με άλλο τρόπο στερήθηκαν άδικα ή παράνομα την προσωπική τους ελευθερία.

10. Καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή συμφέροντά του.

11. Το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης του ενδιαφερομένου ισχύει και για κάθε διοικητική ενέργεια ή μέτρο που λαμβάνεται σε βάρος των δικαιωμάτων ή συμφερόντων του.

Άρθρο 10

η κατοικία είναι άσυλο

1. Η κατοικία του καθενός είναι άσυλο. Η ιδιωτική και οικογενειακή ζωή του ατόμου είναι απαραβίαστη. Καμία έρευνα δεν γίνεται σε κατοικία, παρά μόνο όταν και όπως

ορίζει ο νόμος και πάντοτε με την παρουσία εκπροσώπου της δικαστικής εξουσίας. Οι παραβάτες τιμωρούνται για παραβίαση του οικιακού ασύλου και για κατάχρηση εξουσίας και υποχρεούνται σε πλήρη αποζημίωση του παθόντος, όπως νόμος ορίζει.

Άρθρο 11

προσωπικά δεδομένα

1. Καθένας έχει δικαίωμα προστασίας των προσωπικών του δεδομένων, από τη συλλογή, επεξεργασία και χρήση, άλλων ατόμων, όπως νόμος ορίζει.

---Η προστασία των προσωπικών δεδομένων διασφαλίζεται από την Ανεξάρτητη Αρχή Προσωπικών Δεδομένων.

Άρθρο 12

αναφορά στις αρχές

1. Καθένας ή πολλοί μαζί, έχουν το δικαίωμα, τηρώντας τους νόμους του Κράτους, να αναφέρονται εγγράφως στις αρχές, οι οποίες είναι υποχρεωμένες να ενεργούν σύντομα -κατά τις κείμενες διατάξεις-, και να απαντούν αιτιολογημένα σε εκείνον, που υπέβαλε την αναφορά, σύμφωνα με το νόμο.

Άρθρο 13

δικαίωμα του συνέρχεσθαι

1. Όλοι οι κάτοικοι της Ελλάδος έχουν το δικαίωμα να συνέρχονται σε δημόσιους χώρους ήσυχα και χωρίς όπλα.

2. Μόνο στις δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις μπορεί να παρίσταται η αστυνομία. Οι υπαίθριες συναθροίσεις μπορούν να απαγορευτούν πολύ σπανίως, με αιτιολογημένη απόφαση της αστυνομικής αρχής, αν εξαιτίας τους επίκειται σοβαρός κίνδυνος για τη δημόσια ασφάλεια.

Άρθρο 14

δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι

1. Οι Έλληνες έχουν το δικαίωμα να συνιστούν ενώσεις και μη κερδοσκοπικά σωματεία, τηρώντας τους νόμους.

2. Το σωματείο δεν μπορεί να διαλυθεί για παράβαση του νόμου ή ουσιώδους διάταξης του καταστατικού του, παρά μόνο με δικαστική απόφαση.

3. Οι γεωργικοί και αστικοί συνεταιρισμοί κάθε είδους αυτοδιοικούνται σύμφωνα με τους όρους του νόμου και του καταστατικού τους και προστατεύονται και εποπτεύονται από το Κράτος, που είναι υποχρεωμένο να μεριμνά για την ανάπτυξή τους.

4. Το κράτος και η τοπική αυτοδιοίκηση οφείλει να επιχορηγεί τα σωματεία που προσφέρουν αποδεδειγμένα κοινωνικό έργο.

Άρθρο 15

προστασία ιδιοκτησίας

1. Η **ιδιοκτησία** τελεί υπό την προστασία του Κράτους, τα δικαιώματα όμως που απορρέουν από αυτή δεν μπορούν να ασκούνται σε βάρος του γενικού συμφέροντος.

2. Η μικρή ιδιοκτησία, η πρώτη κατοικία και γενικώς ο μικρός κλήρος προστατεύεται ιδιαιτέρως, και δευτερευόντως προστατεύεται η μεγάλη ιδιοκτησία.

3. Κανένας δεν στερείται την ιδιοκτησία του, παρά μόνο για δημόσια κοινή ωφέλεια ή έργα γενικότερης σημασίας που έχει αποδειχθεί με τον προσήκοντα τρόπο, δηλαδή **απαλλοτρίωση**, όταν και όπως ο νόμος ορίζει. Και πάντοτε αφού προηγηθεί πλήρης αποζημίωση, η οποία πρέπει να φτάνει στο 150% της αξίας του ακινήτου κατά τον χρόνο της απαλλοτρίωσης. Οι αποζημιώσεις ορίζονται από ειδικό νόμο και από τα αρμόδια δικαστήρια.

Άρθρο 16

ελευθερία στην έκφραση και ενημέρωση

1. Καθένας μπορεί να εκφράζει και να διαδίδει προφορικώς ή γραπτώς, δια του τύπου ή ηλεκτρονικών μέσων, τους στοχασμούς του τηρώντας τους νόμους του Κράτους.

2. Ο τύπος, έντυπος ή ηλεκτρονικός, είναι ελεύθερος. Η λογοκρισία και κάθε άλλο προληπτικό μέτρο απαγορεύονται.

3. Η κατάσχεση εφημερίδων και άλλων εντύπων, είτε πριν από την κυκλοφορία είτε ύστερα από αυτή, απαγορεύεται.

Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η κατάσχεση, με παραγγελία του εισαγγελέα, μετά την κυκλοφορία γ) για δημοσίευμα που αποκαλύπτει πληροφορίες για τη σύνθεση, τον εξοπλισμό και τη διάταξη των ενόπλων δυνάμεων ή την οχύρωση της Χώρας ή που έχει σκοπό τη βίαιη ανατροπή του πολιτεύματος ή στρέφεται κατά της εδαφικής ακεραιότητας του Κράτους, δ) για εξαιρετικά άσεμνα δημοσιεύματα που προσβάλλουν ολοφάνερα τη δημόσια αιδώ. Στις περιπτώσεις αυτές ο εισαγγελέας υποχρεούται μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες από την κατάσχεση, οφείλει να υποβάλει την υπόθεση στο δικαστικό συμβούλιο, και αυτό, μέσα σε άλλες είκοσι τέσσερις ώρες, οφείλει να αποφασίσει για τη διατήρηση ή την άρση της κατά-σχεσης, διαφορετικά η κατάσχεση αίρεται αυτοδικαίως και αποζημιώνεται ο εκδότης της εφημερίδας ή άλλου εντύπου.

4. Καθένας ο οποίος νομίζει πως θίγεται από δημοσίευμα ή εκπομπή, έχει δικαίωμα απάντησης, το δε μέσο ενημέρωσης έχει αντιστοίχως υποχρέωση πλήρους και άμεσης δημοσίευσης της απάντησής του. Σε περίπτωση συκοφαντικής δυσφήμισης έχει το δικαίωμα να ζητήσει οικονομική αποζημίωση.

5. Το ιδιοκτησιακό καθεστώς, η οικονομική κατάσταση και τα μέσα χρηματοδότησης των μέσων ενημέρωσης πρέπει να γίνονται γνωστά. Πρέπει να υπάρχει πλήρης διασφάλιση της διαφάνειας και της πολυφωνίας στην ενημέρωση.

Απαγορεύεται η συγκέντρωση σε ένα άτομο ή εταιρεία, του ελέγχου περισσότερων μέσων ενημέρωσης έντυπης ή ηλεκτρονικής μορφής. (κινηματογράφο, φωνογραφία, ραδιοφωνία, τηλεόραση και κάθε άλλο παρεμφερές μέσο μετάδοσης λόγου ή παράστασης).

6. Η ραδιοφωνία και η τηλεόραση υπάγονται στον άμεσο έλεγχο της ανεξάρτητης Διοικητικής αρχής του **Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης** που μπορεί να ασκεί έλεγχο και να επιβάλει διοικητικές κυρώσεις .

Ο άμεσος έλεγχος του Κράτους έχει ως σκοπό την αντικειμενική και με ίσους όρους μετάδοση πληροφοριών και ειδήσεων, καθώς και προϊόντων του λόγου και της τέχνης, την εξασφάλιση της ποιοτικής στάθμης των προγραμμάτων που επιβάλλει η κοινωνική αποστολή της ραδιοφωνίας και της τηλεόρασης και η πολιτιστική ανάπτυξη της Χώρας, καθώς και το σεβασμό της αξίας του ανθρώπου και την προστασία της παιδικής ηλικίας και της νεότητας.

7. Το **απόρρητο των επιστολών** και της ελεύθερης ανταπόκρισης ή επικοινωνίας με οποιονδήποτε άλλο τρόπο είναι απόλυτα απαραβίαστο. Εξαίρεση: για λόγους εθνικής ασφάλειας ή για διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων.

Άρθρο 17

δικαίωμα στη μόρφωση

1. Η **τέχνη** και η **επιστήμη**, η έρευνα και η διδασκαλία είναι ελεύθερες· η ανάπτυξη και η προαγωγή τους αποτελεί υποχρέωση του Κράτους.

2. Η **παιδεία** αποτελεί βασική αποστολή του Κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, και τη διάπλασή τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες.

3. Όλοι οι Έλληνες έχουν δικαίωμα στη μόρφωση.

Η δημόσια Παιδεία παρέχεται δω ρ ε ά ν, στα σχολεία και εκπαιδευτήρια όλων των βαθμίδων . Το Κράτος ενισχύει τους σπουδαστές που διακρίνονται, καθώς και αυτούς που έχουν ανάγκη από βοήθεια ή ειδική προστασία.

4. Η Παιδεία δεν πρέπει να είναι υποχρεωτική. Τα έτη ‘υποχρεωτικής’ φοίτησης μπορούν να είναι έως την ηλικία των 18, και πρέπει να περιλαμβάνουν εγκύκλιες γνώσεις, θεωρητικές και πρακτικές. Οι μαθητές θα πρέπει να μπορούν να επιλέγουν τα μαθήματα στα οποία έχουν κλίση και ενδιαφέρον.

Η διαρκής παιδεία είναι ένα γενικό αγαθό που το ασκούν όλοι οι πολίτες, δεν ανήκει στο κρατικό ή το ιδιωτικό μονοπώλιο.

5. Η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται κυρίως από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση. Τα ιδρύματα αυτά τελούν υπό την εποπτεία του Κράτους, έχουν δικαίωμα να ενισχύονται οικονομικά από αυτό, και λειτουργούν σύμφωνα με τους νόμους που αφορούν τους οργανισμούς τους.

6. Η **ιδιωτική εκπαίδευση** επιτρέπεται σε όλες τις βαθμίδες, παράλληλα με την δωρεάν δημόσια Παιδεία. Το κράτος οφείλει να επιχορηγεί με υποτροφίες τους ικανούς μαθητές-φοιτητές, αλλά και τα ίδια τα εκπαιδευτικά ιδρύματα που κάνουν αξιόλογο έργο.

7. Σε όλα τα εκπαιδευτικά ιδρύματα υπάρχει ακαδημαϊκή ελευθερία, η ελευθερία λόγου του Δάσκαλου-Καθηγητή. Ειδικώς στα δημόσια Πανεπιστήμια υπάρχει

ακαδημαϊκό άσυλο, π λ ή ρ η ς ελευθερία του λόγου και διακίνηση των ιδεών, από καθηγητές και φοιτητές ή και εξωπανεπιστημιακούς. Απαγορεύονται όμως οι παράνομες πράξεις. Τότε το άσυλο αίρεται αυτομάτως ως προς αυτές.

8. Οι καθηγητές των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων πρέπει να αλλάζουν συχνά και να μην είναι ισόβιοι, δίνοντας τη θέση τους σε νεώτερους.

9. Ο **πολιτισμός** τελεί υπό την προστασία του Κράτους που επιχορηγεί τους ερασιτεχνικούς πολιτιστικούς Συλλόγους και τις πολιτιστικές εκδηλώσεις, επεμβαίνοντας ώστε να παραμένει ο παραδοσιακός χαρακτήρας τους.

10. Ο **αθλητισμός** τελεί υπό την προστασία και την ανώτατη εποπτεία του Κράτους. Το Κράτος επιχορηγεί και ελέγχει τις ενώσεις των ερασιτεχνικών αθλητικών σωματείων κάθε είδους. Ο επαγγελματικός πρωταθλητισμός είναι διαστροφή του αθλητισμού και δεν επιδοτείται από το Κράτος. Όταν υπάρχουν κρούσματα βίας σε αθλητικούς χώρους τιμωρούνται, όχι μόνο οι αυτουργοί, αλλά κυρίως το αθλητικό σωματείο .

Άρθρο 18

Δικαίωμα στην Δημόσια Υγεία

1. Η σωματική και ψυχική **Υγεία** των κατοίκων της Ελλάδας αποτελεί βασική αποστολή του Κράτους. Όλοι οι Έλληνες, αλλά και αλλοεθνείς, έχουν δικαίωμα στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Το **Εθνικό Σύστημα Υγείας** τελεί από την άμεση εποπτεία του Κράτους, και λειτουργεί με αυστηρό ‘στρατιωτικό’ σύστημα, ώστε οι υπηρεσίες που προσφέρονται να φτάσουν τον ιδιωτικό τομέα.

3. Η δημόσια Υγεία παρέχεται δ ω ρ ε ά ν στα δημόσια Θεραπευτήρια. Οι ασθενείς καλούνται να πληρώσουν αναλόγως των εισοδημάτων τους.

Το επάγγελμα του Ιατρού είναι το μόνο λειτούργημα. Οι φοιτητές Ιατρικής λαμβάνουν βοήθημα από το Κράτος ήδη από τον πρώτο χρόνο φοίτησης. Όλοι οι Ιατροί μπορούν να διοριστούν στο Εθνικό Σύστημα Υγείας και να πληρώνονται πέραν του βασικού μισθού, αναλόγως των επισκέψεων ασθενών που έχουν , και του πόσο επιτυχείς ήταν. Περιπτώσεις χρηματισμού των Ιατρών επιβάλλονται αυστηρές ποινές. Οι πολίτες καλούνται να φανερώνουν τέτοια κρούσματα.

Σημείωση: ---Παρόμοια προνόμια με τους ιατρούς, λαμβάνουν και οι νοσηλευτές, σε μικρότερο βαθμό.

4. Η Πολιτεία λαμβάνει ιδιαίτερη μέριμνα για την πρόληψη των ασθενειών. Όσα βλάπτουν την υγεία και το περιβάλλον , πρέπει να έχουν μεγάλη φορολογία, όσα ωφελούν, πολύ μικρή. Ο φόρος σε καπνό-βενζίνη-πλαστικό-αυτοκίνητα κλπ, αυξάνεται και τα έσοδα πηγαίνουν Υπέρ Υγείας.

5. Η Ιδιώτες Γιατροί και τα ιδιωτικά Θεραπευτήρια, τελούν και αυτά υπό την εποπτεία του Κράτους. Περιπτώσεις εκμετάλλευσης των ασθενών τιμωρούνται αυστηρά.

---Η ιδιωτική Υγεία είναι χρήσιμη για τον υγιή συναγωνισμό με την κρατική δωρεάν Υγεία, για την προσφορά καλύτερων υπηρεσιών στο λαό.

6. Το Κράτος μεριμνά για την παροχή στοιχειώδους ασφάλισης κατά το δυνατόν σε όλους τους κατοίκους. Όλοι οι εργαζόμενοι οφείλουν να είναι ασφαλισμένοι από τον εργοδότη τους, αρχικά με ένα μικρό ποσό.

3. Τα άτομα που πάσχουν από ανίατη σωματική ή πνευματική νόσο έχουν δικαίωμα ειδικής φροντίδας από το Κράτος.

--Ατομα με αναπηρίες έχουν δικαίωμα να απολαμβάνουν μέτρων που εξασφαλίζουν την αυτονομία, την επαγγελματική ένταξη και τη συμμετοχή τους στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας.

2. Ανάπηροι πολέμου και θύματα πολέμου, χήρες και ορφανά εκείνων που έπεσαν στον πόλεμο, έχουν δικαίωμα ειδικής φροντίδας από το Κράτος.

4. Το Κράτος λαμβάνει ειδικά μέτρα για την προστασία και την περίθαλψη των απόρων και των αστεγών. Δεν επιτρέπεται να υπάρχει άνθρωπος στην Ελλάδα χωρίς στοιχειώδη στέγη, σίτηση και περίθαλψη.

Άρθρο 19

προστασία οικογένειας

1. Η **οικογένεια**, ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του Έθνους, καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία, και οι γέροντες, τελούν υπό την προστασία του Κράτους. Ο σχεδιασμός και η εφαρμογή δημογραφικής πολιτικής, καθώς και η λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων αποτελεί υποχρέωση του Κράτους.

---Οι πολύτεκνες οικογένειες λαμβάνουν προνομιακή προστασία.

2. Η απόκτηση πρώτης **κατοικίας** από αυτούς που την στερούνται αποτελεί αντικείμενο ειδικής φροντίδας του Κράτους.

Άρθρο 20

δικαίωμα στην εργασία

1. Η **εργασία** αποτελεί δικαίωμα του πολίτη και προστατεύεται από το Κράτος, που μεριμνά για τη δημιουργία συνθηκών απασχόλησης όλων των πολιτών.

---Όλοι οι εργαζόμενοι, ανεξάρτητα από φύλο ή άλλη διάκριση, έχουν δικαίωμα ίσης αμοιβής για παρεχόμενη εργασία ίσης αξίας.

2. Για την μείωση της ανεργίας και την καλή πληρωμή της εργασίας, πρέπει να γίνει αξιοποίηση των μηχανών και των εφευρέσεων παραλλήλως με την -σταδιακή αλλά συνεχιζόμενη - μείωση ωρών εργασίας. Η υπερβολική εργασία δεν είναι αρετή, διότι κλέβει την εργασία ενός άλλου.

Όσο θα μειώνονται οι ώρες εργασίας, τόσο θα βρίσκουν εργασία πρώην άνεργοι. Ήδη, με το παρόν Σύνταγμα απαγορεύεται η εργασία άνω των 7 ωρών, ή 35 ώρες την εβδομάδα. Εντός ενός χρόνου πρέπει να γίνει μείωση στις 6 ώρες, κλπ.

3. Οποιαδήποτε μορφή αναγκαστικής εργασίας απαγορεύεται.

4. Το Κράτος μεριμνά για το βασικό στοιχειώδες επίδομα όλων των ανέργων, αλλά και για την βασική εθνική σύνταξη ακόμα και των μη εργαζομένων.

Άρθρο 21

συνδικαλισμός – δικαίωμα στην απεργία

1. Το Κράτος λαμβάνει τα προσήκοντα μέτρα για τη διασφάλιση της **συνδικαλιστικής ελευθερίας** και την ανεμπόδιστη άσκηση των συναφών μ' αυτή δικαιωμάτων εναντίον κάθε προσβολής τους, μέσα στα όρια του νόμου.

2. Η **απεργία** αποτελεί δικαίωμα και ασκείται από τις νόμιμα συστημένες συνδικαλιστικές οργανώσεις για τη διαφύλαξη και προαγωγή των οικονομικών και εργασιακών γενικά συμφερόντων των εργαζομένων.

Η απεργία δεν επιτρέπεται στους δικαστικούς, στρατιωτικούς-αστυνομικούς – ιατρούς-νοσηλευτές, και στους δημοσιογράφους ενημέρωσης.

Η πολυήμερη απεργία έως και η απότομη φυγή – παραίτηση από την εργασία είναι ένα σημαντικό δικαίωμα και όπλο των εργαζομένων. Παραλλήλως, όταν η ανεργία πέσει σε πολύ μικρό ποσοστό 3-5%, θα επιτρέπεται και η απόλυση κάθε εργαζόμενου ύστερα από προειδοίση, και με μια μικρή αποζημίωση.

Οργάνωση και λειτουργίες της Πολιτείας

Άρθρο 22

Διάκριση εξουσιών

1. Η **νομοθετική** λειτουργία ασκείται από τη Βουλή και τη Γερουσία.

2. Η **εκτελεστική** λειτουργία ασκείται από την Κυβέρνηση, και τους αιρετούς τοπικούς άρχοντες.

3. Η **δικαστική** λειτουργία ασκείται από τα δικαστήρια· οι αποφάσεις τους εκτελούνται στο όνομα του Ελληνικού Λαού.

Πρόεδρος της Δημοκρατίας

Άρθρο 23

1. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι το σύμβολο της ενότητας του Έθνους. Εκλέγεται από το Λαό με δημοψήφισμα, και η θητεία του είναι ένα έτος. Κάθε κόμμα μπορεί να προτείνει έναν Υποψήφιο. Επανεκλογή του ίδιου προσώπου δεν επιτρέπεται.

2. Πρόεδρος της Δημοκρατίας μπορεί να εκλεγεί όποιος έχει γεννηθεί στην Ελλάδα, έχει ελληνική καταγωγή από πατέρα και μητέρα, έχει συμπληρώσει το τεσσαρακοστό έτος της ηλικίας του και έχει τη νόμιμη ικανότητα του εκλέγεσθαι.

3. Όταν ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας απουσιάζει στο εξωτερικό, ή παραιτηθεί, ή πεθάνει, ή βρίσκεται σε βαρεία ασθένεια, ή αν κηρυχθεί έκτωτος, ή αν κωλύεται για οποιονδήποτε λόγο να ασκήσει τα καθήκοντά του, τον αναπληρώνει προσωρινά ο προηγούμενος Πρόεδρος, ή αν και αυτός δεν δύναται, τότε ο αμέσως προηγούμενος. Και αμέσως προκηρύσσεται δημοψήφισμα για την εκλογή νέου Προέδρου.

--Η Βουλή μπορεί με αυξημένη πλειοψηφία 3/5 μπορεί να κηρύξει έκπτωτο το Πρόεδρο για λόγους που θα αιτιολογήσει.

--Σε περίπτωση πολέμου ή έκτακτης ανάγκης ,η προεδρική θητεία παρατείνεται έως τη λήξη του.

Άρθρο 24

1. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, θεωρείται αυτοδικαίως πως έχει ορκιστεί: *«να φυλάσσει το Σύνταγμα και τους Νόμους, να μεριμνά για την πιστή τους τήρηση, να υπερασπίζει την εθνική ανεξαρτησία και την ακεραιότητα της Χώρας, να προστατεύει τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των Ελλήνων και να υπηρετεί το γενικό συμφέρον και την πρόοδο του Ελληνικού Λαού».*

2. Το αξίωμα του Προέδρου είναι ασυμβίβαστο με οποιοδήποτε άλλο αξίωμα, θέση ή έργο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει χορηγία. Απλώς απολαμβάνει δωρεάν στέγη και σίτιση στο Προεδρικό Μέγαρο.

--Οι συντάξεις όλων των πρώην Προέδρων Δημοκρατίας καταργούνται, και ζητείται επιστροφή του μισού των εισοδημάτων.

Άρθρο 25 εξουσίες και αρμοδιότητες του Προέδρου

1. --Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μπορεί να απευθύνει προς το Λαό διαγγέλματα, μετά από συνεννόηση με τον Πρόεδρο της Κυβερνήσεως.

2. --Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας υπογράφει διεθνείς συνθήκες, εκπροσωπεί διεθνώς το Κράτος, κηρύσσει πόλεμο, συνομολογεί συνθήκες ειρήνης, συμμαχίας, οικονομικής συνεργασίας και συμμετοχής σε διεθνείς οργανισμούς ή ενώσεις .

---Μυστικά άρθρα συνθήκης δεν μπορούν ποτέ να ανατρέψουν τα φανερά.

3. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ‘διορίζει’ τον Πρωθυπουργό και τους Υπουργούς.

4. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μπορεί να διαλύσει τη Βουλή, και να προκηρύξει πρόωρες εκλογές εάν κρίνει πως υπάρχει ασυνέπεια λαϊκής βούλησης και Κυβερνήσεως, ή για άλλο κρίσιμο εθνικό θέμα.

5. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προκηρύσσει με διάταγμα δημοψήφισμα για κρίσιμα εθνικά θέματα, ή για σοβαρά κοινωνικά ζητήματα.

πολιτικά κόμματα

Άρθρο 26

1. Έλληνες πολίτες που έχουν το εκλογικό δικαίωμα, μπορούν ελεύθερα να ιδρύουν και να συμμετέχουν σε πολιτικά κόμματα.

2. Κόμματα που δεν έχουν δημοκρατία στο εσωτερικό τους, και που δεν σέβονται την κοινοβουλευτική δημοκρατία, και που δεν θέλουν το ανώτερο στάδιο της , την άμεση δημοκρατία, μπορούν και αυτά να λαμβάνουν μέρος στις εκλογές...

---Αν όμως προβαίνουν σε εγκληματικές πράξεις και αν καταστούν κίνδυνος για την δημοκρατία, τότε θα επιτρέπεται πάντα να λένε τις ιδέες τους, αλλά δεν θα μπορούν να λαμβάνουν μέρος στις εκλογές.

3. Το κράτος οφείλει να βοηθά στην πολυφωνία των κομμάτων. Η επιχορήγηση των κομμάτων πρέπει να μειωθεί στα μεγάλα κόμματα και να αυξηθεί στα μικρά, ακόμα και στα εκτός Βουλής. Σκοπός της επιχορήγησης είναι κυρίως να ενημερώνουν τον κόσμο για το πρόγραμμά τους και όχι η πληρωμή των στελεχών τους.

Στα οικονομικά των κομμάτων, αλλά και των υποψηφίων και βουλευτών, και υποψηφίων στην τοπική αυτοδιοίκηση, υποχρεούνται να βρίσκονται σε πλήρη διαφάνεια. Στην πορεία θα μειωθούν οι επιχορηγήσεις των κομμάτων, η πολιτική θα πάψει να είναι επάγγελμα. Θα υπάρχει δωρεάν πολυφωνία και ενημέρωση των πολιτών μέσω τύπου-τηλεόρασης, κλπ

4. Απαγορεύονται απολύτως οι οποιασδήποτε μορφής εκδηλώσεις υπέρ ή κατά πολιτικού κόμματος από τους δικαστικούς λειτουργούς και σε όσους υπηρετούν στις ένοπλες δυνάμεις και στα σώματα ασφαλείας.

Ανάδειξη και συγκρότηση της Βουλής

Άρθρο 27

Βουλή των Χιλίων !!!

1. Οι Βουλευτές αντιπροσωπεύουν το Έθνος.

2. Ο αριθμός των βουλευτών αυξάνει από 300 σε 1000, και μειώνεται αντιστοίχως η χορηγία τους στο 1/3. Στο εγγύς μέλλον μπορεί να αυξηθεί και άλλο ο αριθμός τους ώστε να περάσουμε από την κοινοβουλευτική Δημοκρατία στην Άμεση.

3. Οι βουλευτές εκλέγονται για ένα έτος, και η θητεία τους αρχίζει από την ημέρα των γενικών εκλογών. Ένα μήνα πριν κλείσει χρόνος προκηρρύσσονται αυτομάτως οι νέες εκλογές.

4. Βουλευτική έδρα που έμεινε κενή για οποιοδήποτε λόγο, αυτομάτως αναπληρώνεται από επιλαχόντα βουλευτή του ίδιου κόμματος.

Άρθρο 28

αποζημίωση των Βουλευτών

1. Οι βουλευτές δικαιούνται από το Δημόσιο Ταμείο αποζημίωση και δαπάνες, για την άσκηση του λειτουργήματός τους· Ο μισθός του Βουλευτή μειώνεται σταδιακά ώστε να φτάσει τον μέσο όρο του μισθού των δημοσίων υπαλλήλων.

2. Οι βουλευτές απολαμβάνουν συγκοινωνιακή, ταχυδρομική, τηλεφωνική και internet ατέλεια, καθώς και δωρεάν σίτιση και πόση εντός της Βουλής. Αλλά και εκτός Βουλής, έχουν δικαίωμα δωρεάν σίτισης, μέχρι ενός ποσού.

Άρθρο 29

Καθήκοντα και δικαιώματα των βουλευτών

1. Οι βουλευτές θεωρείται πως με την εκλογή τους έχουν 'δώσει' τον όρκο: να υπακούν το Σύνταγμα και τους νόμους, και να εκπληρώνουν ενσυνείδητα τα καθήκοντά τους.

2. Οι βουλευτές έχουν απεριόριστο το δικαίωμα της γνώμης και ψήφου κατά συνείδηση. Ο βουλευτής δεν καταδιώκεται ούτε εξετάζεται με οποιονδήποτε τρόπο για γνώμη ή ψήφο που έδωσε κατά την άσκηση των βουλευτικών καθηκόντων.

3. Ο βουλευτής διώκεται μόνο για συκοφαντική δυσφήμιση, κατά το νόμο.

4. Ο βουλευτής δεν έχει υποχρέωση μαρτυρίας για πληροφορίες που περιήλθαν σ' αυτόν ή δόθηκαν από αυτόν κατά την άσκηση των καθηκόντων του, ούτε για τα πρόσωπα που του εμπιστεύθηκαν τις πληροφορίες ή στα οποία αυτός τις έδωσε.

5. Όσο διαρκεί η βουλευτική περίοδος ο βουλευτής διώκεται και συλλαμβάνεται και φυλακίζεται για όλα τα άλλα αδικήματα, πλην απόλυτης ελευθερίας του λόγου και ψήφου. Δεν υπάρχει το 'βουλευτικό άσυλο'.

6. Η καταδίκη των βουλευτών-Υπουργών για ποινικά αδικήματα έχει αναδρομική ισχύ για όλους όσους διατέλεσαν βουλευτές στο παρελθόν, αλλά με επιείκεια.

Άρθρο 30

Κωλύματα και ασυμβίβαστο των Βουλευτών

1. Για να γίνει κάποιος υποψήφιος βουλευτής απαιτείται να τηρεί τα εξής προσόντα: να είναι Έλληνας Πολίτης, τουλάχιστον ένας γονέας του να είναι Έλληνας, να έχει ηλικία 25 έως 70 έτη κατά το έτος της εκλογής, να έχει απολυτήριο Λυκείου, να έχει ΑΦΜ και κάποια επαγγελματική δραστηριότητα, να μην έχει χρέη προς το Δημόσιο, να μην έχει καταδικαστεί τα τελευταία 5 χρόνια για πλημμέλημα, και τέλος να μην έχει στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων από Δικαστήριο.

--- Δικαίωμα υποψήφιου Βουλευτή δεν έχουν οι εν ενεργεία στρατιωτικοί, οι ιερωμένοι, οι μοναχοί, οι φυλακισμένοι, οι ψυχοπαθείς.

--Αρκεί μια υπεύθυνη Δήλωση του υποψήφιου πως τηρεί τις προϋποθέσεις, για να λάβει μέρος στις εκλογές. Βουλευτής που αποδειχτεί πως δεν πληροί έστω ένα από τα ανωτέρω κριτήρια-προσόντα εκπίπτει αυτοδικαίως από το βουλευτικό αξίωμα.

--Στο μέλλον πρέπει να θεσπιστούν ακόμα αυστηρότερα κριτήρια για το αξίωμα του Βουλευτή.

2. Οποιοσδήποτε Έλληνας πολίτης θέσει υποψηφιότητα για βουλευτής, οφείλει να έχει σταματήσει όποια εργασία ή δραστηριότητα του, όπως νόμος ορίζει, μόλις προκηρυχτούν οι εκλογές. Σε περίπτωση που εκλεγεί, πρέπει να ασχοληθεί μόνο με τα καθήκοντα του βουλευτή. Μετά τον ένα χρόνο της θητείας του μπορεί να επανέλθει στη θέση του, όποια κι αν ήταν αυτή.

3. Αν βουλευτής απουσιάζει αδικαιολόγητα από τη Βουλή, οφείλει να στέλνει την ψήφο του ηλεκτρονικώς. Αν δεν συμμετέχει σε ψηφίσματα 3 συνεχών ημερών εκπίπτει από το αξίωμά του και τη θέση του λαμβάνει ο επιλαχών.

4. Ένας Βουλευτής που εκλεγεί σε 3 συνεχείς εκλογές, δεν έχει δικαίωμα να είναι υποψήφιος την επόμενη χρονιά.

5. Η παραίτηση από το βουλευτικό αξίωμα γίνεται με γραπτή δήλωση στον Πρόεδρο της Βουλής .

Άρθρο 31 **εκλογικό σύστημα**

1. Ως πάγιο εκλογικό σύστημα καθιερώνεται η απλή αναλογική. Πρέπει να υπάρχει πλήρης αντιστοιχία της λαϊκής βούλησης στο Κοινοβούλιο, και να εκπροσωπείται κάθε τάση του εκλογικού σώματος.

2. Δεν υπάρχει κατώτατο όριο για να βγάλει βουλευτές ένα κόμμα. Στη Βουλή των 1000 Βουλευτών αρκεί 1% για να εκλέξει ένα κόμμα 10 βουλευτές, και το 1/1000 επί των εγκύρων ψηφοδελτίων εκλέγει έναν βουλευτή.

3. Ο αριθμός των βουλευτών κάθε εκλογικής περιφέρειας ορίζεται με βάση το νόμιμο πληθυσμό της περιφέρειας που προκύπτει, σύμφωνα με την τελευταία απογραφή.

4. Οι Βουλευτές Επικρατείας καταργούνται.

Άρθρο 32 **Βουλευτικές Εκλογές**

1. Οι Βουλευτές εκλέγονται με άμεση, καθολική και μυστική ψηφοφορία από τους πολίτες που έχουν το εκλογικό δικαίωμα. Οι βουλευτικές εκλογές γίνονται ταυτόχρονα σε όλη την Επικράτεια, και ταυτόχρονες ώρες σε όλη τη γη.

Οι Ομογενείς του εξωτερικού έχουν δικαίωμα ψήφου στα μέρη όπου ζουν, σε συνεννόηση με τις εκεί Πρεσβείες και το Συμβούλιο Απόδημου Ελληνικού, και μπορούν να εκλέγουν το 1/3 των βουλευτών. Ομογενείς που εκλεγούν βουλευτές , οφείλουν εντός 3 ημερών να γυρίσουν στην Ελλάδα για να αναλάβουν τα καθήκοντά τους. Υπάρχει το δικαίωμα συστημένης επιστολικής ψήφου από εξωτερικό ή και το εσωτερικό όταν πρόκειται για απόμερες περιοχές ή μικρά χωριά.

2. Οι ψηφοφόροι μπορούν να έχουν ηλικία από 18 έως 80, κατά την ημέρα των εκλογών. Δικαίωμα του εκλέγειν δεν έχουν όσοι έχουν ή είχαν στον παρελθόν σοβαρή ψυχική πάθηση, όσοι έχουν καταδικαστεί τα τελευταία 5 χρόνια με φυλάκιση άνω των 6 μηνών, οι ιερωμένοι, οι φυλακισμένοι, όσοι δεν έχουν απολυτήριο Δημοτικού, όσοι δεν έχουν ΑΦΜ, όσοι έχουν χρέη προς το δημόσιο άνω ενός ποσού που ο νόμος καθορίζει, και τέλος όσοι έχουν τιμωρηθεί με στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων.

4. Η άσκηση του εκλογικού δικαιώματος είναι προαιρετική, αλλά όσοι δεν ψηφίζουν σε 3 συνεχείς εκλογές χάνουν το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι.

5. Η ελεύθερη και ανόθευτη εκδήλωση της λαϊκής θέλησης τελεί υπό την εγγύηση όλων των λειτουργών της Πολιτείας. Την ημέρα αυτή απαγορεύεται το αλκοόλ,

υπάρχει επιφυλακή αστυνομίας , στρατού και εθελοντών. Μεγάλες ποινικές κυρώσεις σε όσους ασκούν πιέσεις υπέρ ή κατά υποψηφίων ή κομμάτων , και όσους παραβαίνουν γενικώς την σωστή εκλογική διαδικασία.

Άρθρο 33

Εκλογική Διαδικασία

1. Οι εκλογές γίνονται στα εκλογικά τμήματα. Υπάρχει η δυνατότητα και η πρόβλεψη, στο εγγύς μέλλον να γίνονται και από απόσταση, με συστημένη επιστολική ψήφο, ή μέσω διαδικτύου. Το υπουργείο Εσωτερικών οφείλει να ελέγχει με τον κεντρικό υπολογιστή του την ώρα που ψήφισε κάποιος με όποιον τρόπο, ώστε να μην υπάρχει τυχόν περίπτωση διπλοψηφίας.

2. Οι εκλογές γίνονται κατά προτίμηση μια Κυριακή της Άνοιξης, τότε που γίνονται και οι Ευρωεκλογές, αλλά μπορεί να γίνονται και οποτεδήποτε. Η διαδικασία αρκεί από την ανατολή του ηλίου έως τις 12 το μεσημέρι. Το αποτέλεσμα θα ανακοινώνεται την ίδια ημέρα.

Η αποζημίωση που λαμβάνει ο εκλογικός αντιπρόσωπος μειώνεται στο μισό, και αποζημιώνεται με ένα ημερομίσθιο όλη η εφορευτική επιτροπή. Οι κάλπες μεταφέρονται με ευθύνη της αστυνομίας σε ένα σημείο καταμέτρησης, ώστε να είναι 3-5 μαζί, για να μην μπορούν να ελέγχουν στα μικρά χωριά 'ποιός ψήφισε τι'.

3. Στο μέλλον , όταν ωριμάσει η δημοκρατία και η ελευθερία του λόγου και η ανοχή της γνώμης του άλλου, ίσως επιτραπεί η φανερή ψηφοφορία, η οποία διαρκεί μόνον μία ώρα, σε όλη τη χώρα, και τα αποτελέσματα θα βγαίνουν σε λίγα λεπτά.

Άρθρο 34

Οργάνωση και λειτουργία της Βουλής

1. Η Βουλή λειτουργεί δημόσια καθημερινώς επί 24ωρου βάσεως σε 3 συνεδριάσεις των 6 ωρών, και μικρά διαλείμματα. Τα τρία τμήματα της Βουλής καθορίζονται με κλήρωση και αναλογικώς με τα ποσοστά των κομμάτων.

2. Οι 333 Βουλευτές κάθονται τυχαία στα έδρανά τους, απαγορεύεται να κάθονται σε αριστερές ή δεξιές θέσεις, δεν είναι κοπάδι από πρόβατα.

3. Η Ολομέλεια της Βουλής συνεδριάζει σε άνοιχτό χώρο, στο Ηρώδειο, δίπλα απ την ακρόπολη.

4. Ο **Κανονισμός της Βουλής** ορίζει τον τρόπο της ελεύθερης και δημοκρατικής λειτουργίας της.

--Ο κανονισμός πρέπει να απλοποιηθεί, να μιλούν πολύ λίγο οι ομιλητές 1-2 λεπτά με την βοήθεια κλεψύδρας, συνοπτικά, και με απλά λόγια.

--Δεν επιτρέπεται παύση του λόγου του ομιλητή από άλλον βουλευτή. Μόνον εάν υβρίζει, μπορεί να τον διακόψει ο Πρόεδρος. Όσοι Βουλευτές φωνασκούν, υβρίζουν και δεν αφήνουν τον ομιλητή να ολοκληρώσει την ολιγόλεπτη ομιλία του, συλλαμβάνονται από τους φρούραρχους. Σε περίπτωση κατ' επανάληψη ασεβούς συμπεριφοράς Βουλευτή, η Βουλή αποφασίζει για την τιμωρία του που μπορεί να είναι μέχρι και έκπτωση από το αξίωμα.

--Πρέπει να χρησιμοποιηθεί η τεχνολογία και το internet, η ψήφος να γίνεται ηλεκτρονικά .

--Ο κάθε Βουλευτής μπορεί να προτείνει κάτι προς ψήφιση. Η Βουλή οργανώνει και ιεραρχεί τα θέματα προς συζήτηση. Συνεχής διαβούλευση, συνεχή ψηφίσματα.

--Κάθε Νομοσχέδιο ψηφίζεται κατ' άρθρον και στο συνολό του.

5. Οι Υπουργοί και Υφυπουργοί ακούονται όποτε ζητήσουν το λόγο.

6. Η Βουλή ασκεί το νομοθετικό της έργο μόνο αν έχει την απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των βουλευτών (50% +1) . Όταν η ψήφιση ενός νόμου έγινε από ένα τμήμα της Βουλής με οριακό ποσοστό , κάτω του 60%, τότε καλείται να ψηφίσει η ολομέλεια της Βουλής, οι Χίλιοι (1000). Παρομοίως απαιτείται απόφαση της ολομέλειας επί πολύ σοβαρών θεμάτων εθνικής σημασίας.

7. Οι κρατούμενοι στις φυλακές μπορούν να καταθέσουν Αίτηση Χάριτος στην Βουλή, και αυτή μπορεί με αυξημένη πλειοψηφία 3/5 να την εγκρίνει.

8. Παύουν τα προνόμια των εργαζομένων στη Βουλή, και έχουν πλέον τις ίδιες απολαβές με τους άλλους Δημοσίους Υπαλλήλους .

Άρθρο 35

Πρόεδρος της Βουλής

1. Ο Πρόεδρος της προηγούμενης Βουλής προεδρεύει στην πρώτη συνεδρίαση της νέας Βουλής. Πρώτο θέμα: η εκλογή από το βουλευτικό σώμα νέου Προέδρου και Αντιπροέδρων. Όσοι εξελέγησαν στο Προεδρείο αυτομάτως παραιτούνται από Βουλευτές.

2. Αρμοδιότητα του Προέδρου , και των Αντιπροέδρων, είναι μόνον η εύρυθμη λειτουργία της Βουλής.

Πρόεδρος και αντιπρόεδροι δεν είναι τιμώμενα πρόσωπα, δεν προσκαλούνται σε επίσημες εκδηλώσεις. Το έργο τους, όμως, είναι σημαντικότερο κι από ενός Βουλευτή.

3. Ο Πρόεδρος της Βουλής διευθύνει τις εργασίες του Σώματος, μεριμνά για τη διασφάλιση της ανεμπόδιστης διεξαγωγής των εργασιών του, την κατοχύρωση της ελεύθερης γνώμης και έκφρασης των βουλευτών, και την τήρηση της τάξης·

--Ο κάθε φορά Προεδρεύων, δίνει και παίρνει το λόγο, κρίνει κατά πόσο ο ομιλητής είναι εκτός ή εντός θέματος, αν ομιλεί εντός δημοκρατικών πλαισίων ή υβρίζει .

--Είναι πολύ αυστηρός ως προς τον χρόνο ομιλίας των αγορητών. Παύει το λόγο ακόμα και σε Υπουργούς, και στον Πρωθυπουργό, αν είναι εκτός θέματος ή αν ξεπέρασε το χρονικό όριο ομιλίας.

--Συντονίζει τα συχνά ψηφίσματα. Κρίνει την σπουδαιότητα κάθε ψηφίσματος, αν χρειάζεται απλή χειροτονία (ανάταση χειρός) ή ψηφοφορία φανερή ή μυστική. Ιεραρχεί και δέχεται ή αρνείται τυχόν ένσταση και αρνησικιρία (veto).

--Το Προεδρείο οργανώνει και ιεραρχεί τα προς συζήτησιν και ψήφισιν θέματα, και ενημερώνει εγγράφως και ηλεκτρονικώς τους βουλευτές.

4. --Ο Πρόεδρος μπορεί να λάβει και πειθαρχικά μέτρα σύμφωνα με όσα ορίζει ο Κανονισμός της Βουλής έναντιον κάθε βουλευτή που παρεκτρέπεται. Ειδικοί φρουροί έχουν την βαρύτερη ευθύνη κατόπιν εντολής του Προέδρου, να συλλαμβάνουν ακόμα και βουλευτές που δεν τηρούν τους κανόνες της Δημοκρατίας.

5. Ο Πρόεδρος της Βουλής συνεργάζεται άμεσα και διαρκώς με τον Πρόεδρο Δημοκρατίας. Τον ενημερώνει για το νομοθετικό έργο της Βουλής.

6. Αν ο Πρωθυπουργός παραιτηθεί, εκλείψει ή αδυνατεί για λόγους υγείας να ασκήσει τα καθήκοντά του, ο Πρόεδρος Βουλής ενημερώνει τον Πρόεδρο Δημοκρατίας ώστε να αναθέσει σε άλλον τον σχηματισμό Κυβερνήσεως.

Κυβέρνηση

Άρθρο 36 Συγκρότηση και αποστολή της Κυβερνήσεως

1. Η Κυβέρνηση αποτελείται από τον Πρωθυπουργό, τους Αντιπροέδρους και το Υπουργικό Συμβούλιο. Ο Πρωθυπουργός εξασφαλίζει την ενότητα της Κυβέρνησης και κατευθύνει τις ενέργειές της.

2. Ο Πρόεδρος της Βουλής δίνει την εντολή στον αρχηγό του πρώτου κόμματος να σχηματίσει Κυβέρνηση. Συνεργάζεται και με άλλα κόμματα, και ορίζουν τους 3 Αντιπροέδρους, έναν για κάθε τομέα: Εσωτερικών, Οικονομικών, Ασφαλείας.

Ο Πρόεδρος και 3 Αντιπρόεδροι εκλέγουν τους Υπουργούς και Υφυπουργούς. Οι Υπουργοί μπορεί να προέρχονται από τη Βουλή ή να είναι εξωκοινοβουλευτικοί.

Ο κάθε Αντιπρόεδρος εποπτεύει τους Υπουργούς του τομέα ευθύνης του.

Ο κάθε Υπουργός ασκεί τις αρμοδιότητες που ορίζει ο νόμος, και αναθέτει αρμοδιότητες στον αναπληρωτή του Υφυπουργό, και άλλους Υφυπουργούς.

3. ---Ο **Αντιπρόεδρος Οικονομικών** εποπτεύει τα εξής παραγωγικά Υπουργεία: Οικονομικών, Γεωργίας, Βιομηχανίας, Ναυτιλίας, Περιβάλλοντος, Ενεργείας, Δημοσίων Έργων, Μεταφορών, Τουρισμού, κλπ.

---Ο **Αντιπρόεδρος Εσωτερικών** εποπτεύει τα εξής κοινωνικά Υπουργεία: Εσωτερικών, Παιδείας, Πολιτισμού, Υγείας, Εργασίας, Αθλητισμού,

---Ο **Αντιπρόεδρος Ασφαλείας** εποπτεύει στα Υπουργεία: Άμυνας, Δημοσίας τάξεως, Δικαιοσύνης, Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών, κλπ.

-- Ο **Υπουργός Εξωτερικών** είναι ο εκπρόσωπος της Χώρας και ο αντιπρόσωπος του Πρωθυπουργού εκτός της χώρας. Είναι επίσης ο υπεύθυνος για την επαφή με το Συμβούλιο Αποδήμου Ελληνισμού.

---Υπουργοί χωρίς χαρτοφυλάκια ασκούν τις αρμοδιότητες που τους αναθέτει ο Πρωθυπουργός και καταχωρίζονται στις 3 αυτές κατηγορίες.

--Ο Γενικός Γραμματέας σε κάθε Υπουργείο, δεν πρέπει να είναι πολιτικό πρόσωπο αλλά να προέρχεται από τους εργαζόμενους στο Υπουργείο.

4. Το Εθνικό Συμβούλιο Άμυνας απαρτίζεται από τον Πρωθυπουργό, τους 3 Αντιπροέδρους και τους Υπουργούς: άμυνας-ασφάλειας, δικαιοσύνης

5. Το Εθνικό Συμβούλιο Οικονομικής Πολιτικής, απαρτίζεται από τον Πρωθυπουργό, τους 3 Αντιπροέδρους και τους εξής Υπουργούς: Οικονομικών, Γεωργίας, Βιομηχανίας, κλπ.

6. Οποιαδήποτε επαγγελματική δραστηριότητα των μελών της Κυβέρνησης, των Υφυπουργών και του Προέδρου της Βουλής αναστέλλεται κατά τη διάρκεια της άσκησης των καθηκόντων τους, όπως ακριβώς και οι Βουλευτές.

-- Ένας Βουλευτής που εκλεγεί Υπουργός, και λάβει ψήφο εμπιστοσύνης η Κυβέρνηση απ τη Βουλή, πρέπει αμέσως να παραιτηθεί από το βουλευτικό αξίωμα, δίνοντας τη θέση του στον επιλαχόντα.

Άρθρο 37

Σχέσεις Βουλής και Κυβέρνησης

1. Η διαφορά Βουλής και Κυβερνήσεως, είναι η διαφορά Νομοθετικής και Εκτελεστικής εξουσίας. Επειδή η Βουλή δεν μπορεί να αποφασίζει για κάθε τι, για αυτό αναθέτει *για λίγο καιρό* την εντολή στην Κυβέρνηση να εφαρμόσει στην πράξη όσα η ίδια η Βουλή ψηφίζει.

2. Με το παρόν Σύνταγμα η Βουλή έχει τον πρώτο λόγο , και η Κυβέρνηση βρίσκεται υπό την εποπτεία και τον έλεγχο της Βουλής.

Η Κυβέρνηση ζητά την ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή. Αρκεί η σχετική πλειοψηφία 50% +1 . Η ψήφος εμπιστοσύνης είναι 'προσωρινή' και γενική. Η Βουλή ψηφίζει για ό,τιδήποτε και συνεχώς, και η Κυβέρνηση υποχρεούται να εφαρμόζει τα ψηφίσματά της.

Η αγαστή συνεργασία Βουλής και Κυβερνήσεως είναι το βασικό για την σωστή λειτουργία της Δημοκρατίας. Η Βουλή βοηθά την Κυβέρνηση με ανάλογα ψηφίσματα για να επιτύχει το έργο της.

3. Εάν ένας Υπουργός κριθεί από την Βουλή ανίκανος, η Βουλή τον απολύει και ορίζει άλλον στη Θέση του σε συνεργασία με την Κυβέρνηση. Η Βουλή μπορεί με αυξημένη πλειοψηφία να άρει την εμπιστοσύνη της στην Κυβέρνηση, και να δώσει σε άλλο Πρωθυπουργό την εντολή για σχηματισμό Κυβέρνησης.

4. Η αδυναμία του Πρωθυπουργού να ασκήσει τα καθήκοντά του για όποιους λόγους, διαπιστώνεται από τη Βουλή με πλειψηφία 3/5. Εωσότου διοριστεί ο νέος Πρωθυπουργός τα καθήκοντα του Πρωθυπουργού ασκεί ο πρώτος κατά σειρά Αντιπρόεδρος .

Άρθρο 38

Ευθύνη Υπουργών

1. Τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου, καθώς και οι Υφυπουργοί είναι συλλογικώς υπεύθυνοι για τη γενική πολιτική της Κυβέρνησης και καθένας από αυτούς για τις πράξεις ή παραλείψεις της αρμοδιότητάς του.

--Παράλειψη καθήκοντος είναι ποινικό αδίκημα, και τιμωρείται αναλόγως με τις επιπτώσεις που είχε η παράλειψη ή αμέλεια.

2. Δεν υπάρχει άσυλο Υπουργών. Τα ποινικά αδικήματα όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί δικάζονται όπως των άλλων Ελλήνων.

--Τα ποινικά αδικήματα Βουλευτών Υπουργών δεν παραγράφονται με την παρέλευση του χρόνου, απλώς δικάζονται πιο επιεικώς.

-- Δίωξη, ανάκριση, προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση κατά των μελών Βουλής και κυβέρνησης επιτρέπεται χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής.

Αναδειξη και λειτουργία της Γερουσίας

Άρθρο 39

1. Ιδρύεται η Ελληνική Γερουσία, και συνεδριάζει στην Παλαιά Βουλή.

2. Η εκλογή των γερουσιαστών γίνεται την ίδια μέρα με τις βουλευτικές εκλογές. Η θητεία τους είναι -επίσης- ένα χρόνο. Η αποζημίωσή τους ανάλογη των βουλευτών.

3. Η γερουσία έχει 150 μέλη. 'Αριστήνδην' μέλη της είναι οι Πρώην Πρωθυπουργοί, Πρώην Πρόεδροι Δημοκρατίας, Ακαδημαϊκοί, Πρυτάνεις Πανεπιστημίων, πρώην Πρόεδροι Ανωτάτων Δικαστηρίων.

Ηλικία των Γερουσιαστών δεν μπορεί να είναι κατώτερη των 50 ετών, ούτε ανώτερη των 80.

4. Οι υποψήφιοι γερουσιαστές προτείνονται αναλογικώς από τα διάφορα κόμματα και αναγράφονται στο ίδιο κοινό ψηφοδέλτιο πανελληνίως.

5. Γερουσιαστές που λαμβάνουν την Γερουσιαστική Χορηγία, παραιτούνται αυτομάτως από άλλη σύνταξη που τυχόν λάμβαναν.

Άρθρο 40 **σχέση Βουλής- Γερουσίας**

1. Η Γερουσία εγκρίνει ή όχι, με συνοπτικές διαδικασίες, κάθε απόφαση της Βουλής.

Αρκεί η απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων γερουσιαστών για να επιστρέψουν στην Βουλή έναν Νόμο, ή ένα άρθρο του. Σε περίπτωση που η Βουλή ψήφισε τον νόμο αυτό με αυξημένη πλειοψηφία 3/5, η Γερουσία μπορεί να τον αποπέμψει πάλι με πλειοψηφία 3/5.

2. Η σχέση Βουλής και Γερουσίας είναι παρόμοια με τη σχέση της μέσης παραγωγικής ηλικίας και των γερόντων. Οι νέοι έχουν τις γνώσεις, τη φαντασία και τη βούληση. Οι γέροντες έχουν την πείρα και τη 'σοφία'.

Η Βουλή οφείλει να ψηφίζει ελαφρώς 'καθ υπερβολήν', και η γερουσία εγκρίνει ή όχι τα ψηφίσματα της Βουλής. Είναι πολύ φυσιολογικό να μην εγκρίνει η Γερουσία ένα μικρό ποσοστό των όσων ψηφίζει η Βουλή.

3. Η Βουλή δεν κυβερνά, ούτε ψηφίζει η ίδια κανένα Νόμο. Οι γέροντες δεν μπορούν ούτε πρέπει να κυβερνούν. Μπορεί όμως η Γερουσία να καταθέσει μια πρόταση στη Βουλή προς ψήφιση.

4. Μια μεγάλη χρησιμότητα της Γερουσίας είναι πως επιτέλους η Βουλή απελευθερώνεται από τους 'επαγγελματίες' ηλικιωμένους Πολιτικούς που αποτελούν τροχοπέδη στο έργο της.

Δικαστική Εξουσία

Άρθρο 41 **τακτικοί και λαϊκοί δικαστές**

1. Η δικαιοσύνη απονέμεται από δικαστήρια συγκροτούμενα από τακτικούς δικαστές και λαϊκούς κληρωτούς δικαστές-ενόρκους. Ο θεσμός της συμμετοχής και κληρωτών λαϊκών δικαστών επεκτείνεται σε κάθε είδος δικαστηρίου, και η συμμετοχή τους θα γίνεται μεγαλύτερη συν τω χρόνω, καθώς θα γίνονται και πιο ώριμοι οι πολίτες της Δημοκρατίας.

Οι δήμοι, σε συνεργασία με τα πρωτοδικεία, συντάσσουν καταλόγους με τους κληρωτούς ενόρκους, επιλέγοντας ανάμεσα στους πολίτες με κριτήρια τη μόρφωση, την ηλικία, την οικογενειακή κατάσταση, το αν έχουν καταδικαστεί για αδικήματα, αν δεν έχουν ψυχικό νόσημα. Κλπ.

2. Οι δικαστές, -τακτικοί και λαϊκοί-, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους υπόκεινται μόνο στο Σύνταγμα και στους νόμους, κατά το ακροτελεύτιο άρθρο του συντάγματος. Έχουν πλήρη ελευθερία γνώμης και αποφάσεως.

Άρθρο 42

οι δικαστικοί Λειτουργοί

1. Απαγορεύεται στους τακτικούς δικαστικούς λειτουργούς να παρέχουν κάθε άλλη μισθωτή υπηρεσία ή επάγγελμα, καθώς και η συμμετοχή στην κυβέρνηση.

2. Οι αποδοχές των δικαστικών λειτουργών είναι ανάλογες με των Βουλευτών. Όσο θα μειώνονται οι αποδοχές των βουλευτών, τόσο θα μειώνονται και οι αποδοχές των δικαστών, καθώς παράλληλα θα αυξάνονται οι βουλευτές-δικαστές.

3. Νόμος καθορίζει τις τοποθετήσεις, μεταθέσεις, αποσπάσεις, μετατάξεις και προαγωγές των δικαστών, κλπ. κλπ. αναλόγως με τις ανάγκες των δικαστηρίων, και από μεταξύ τους, χωρίς επέμβαση από πολιτικούς, εκτός σε μεγάλο ποσοστό να υπάρχει δημοκρατία και όχι γραφειοκρατία στο δικαστικό σώμα

4. Η επιθεώρηση των τακτικών δικαστών ενεργείται από δικαστές ανώτερου βαθμού καθώς και από τον Εισαγγελέα και τους Αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου, των δε εισαγγελέων από αρεοπαγίτες και εισαγγελείς ανώτερου βαθμού.

5. Οι δικαστικοί λειτουργοί μπορούν να παυθούν με δικαστική απόφαση, όπως και οι υπόλοιποι δημόσιοι υπάλληλοι, εξαιτίας ποινικής καταδίκης ή για πειθαρχικό παράπτωμα, υπηρεσιακή ανεπάρκεια, ή κακοδικία. και οι κρίνοντες κρίνονται.

6. Οι δικαστικοί λειτουργοί, έως και τον μεγαλύτερο βαθμό, αποχωρούν μόλις συμπληρώσουν το όριο ηλικίας, όπως και οι υπόλοιποι Υπάλληλοι.

7. Οι υπάλληλοι της γραμματείας όλων των δικαστηρίων και των εισαγγελιών δεν έχουν παραπάνω δικαιώματα από άλλους Υπαλλήλους.

8. Οι μάρτυρες αλλά και οι λαϊκοί κληρωτοί δικαστές- ένορκοι, αποζημιώνονται ήδη την ίδια ημέρα της δίκης για τα έξοδα παρουσίας τους, μεταφοράς κλπ.

Άρθρο 43

Οργάνωση και δικαιοδοσία των δικαστηρίων

1. Τα δικαστήρια διακρίνονται σε διοικητικά, πολιτικά και ποινικά και οργανώνονται με ειδικούς νόμους, οι οποίοι καθορίζουν και τις αρμοδιότητές τους.

2. Οι συνεδριάσεις κάθε δικαστηρίου είναι δημόσιες, εκτός αν το δικαστήριο κρίνει με απόφασή του ότι η δημοσιότητα πρόκειται να είναι επιβλαβής στα χρηστά ήθη ή ότι συντρέχουν ειδικοί λόγοι προστασίας της ιδιωτικής ζωής των διαδίκων.

3. Κάθε δικαστική απόφαση πρέπει να είναι ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένη και απαγγέλλεται σε δημόσια συνεδρίαση. Η γνώμη της μειοψηφίας δημοσιεύεται υποχρεωτικά.

4. Τα δικαστήρια δικαιούνται να μην εφαρμόζουν νόμο που το περιεχόμενό του είναι αντίθετο προς το Σύνταγμα. (όπως λέει και το ακροτελεύτιο άρθρο)

5. Συνίσταται Ανώτατο Ειδικό Συνταγματικό Δικαστήριο με μέλη από τα 3 μεγάλα δικαστήρια: Αρειος Πάγος, Συμβούλιο Επικρατείας και Ελεγκτικό συνέδριο, και καθηγητές Νομικής των Πανεπιστημίων της Χώρας. Αρμοδιότητές του: λύνει διαφορές μεταξύ των δικαστηρίων, εξήγηση των άρθρων του Συντάγματος, έγκριση καθεστώτος εκτάκτου ανάγκης, επικύρωση ή άρνηση αποτελέσματος Δημοψηφίσματος. κλπ..

Στο δικαστήριο αυτό προεδρεύει ο αρχαιότερος από τους 3 Προέδρους των 3 μεγάλων Δικαστηρίων.

Οι αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι αμετάκλητες.

Άρθρο 44 το πρόβλημα της πολυδικίας και δικομανίας

1. Για να λυθεί το μεγάλο πρόβλημα της αναβολής των δικών πρέπει να προσληφθούν πολλοί νέοι δικαστές αλλά και πολλοί δικηγόροι ως δικαστές μικρών υποθέσεων. Να δικάζουν με υπερωρίες. Να επιστρατευτούν για λίγο καιρό και συνταξιούχοι. Να αλλάξει η πολυνομία και να απλοποιηθούν οι νόμοι.

Πρέπει επίσης να γίνονται οι δίκες με συνοπτικές διαδικασίες, να υπάρχει το τεκμήριο του δεδικασμένου χωρίς καν να γίνει δίκη.

2. Μικρές παραβάσεις που τιμωρούνται με μικρό πρόστιμο μπορούν να δικάζονται από έμπειρους αστυνομικούς που έχουν και πτυχίο Νομικής.

Μικρά πταίσματα σχετικά με τους αγρούς, μπορούν να εκδικάζονται από Αγρονόμους και Δασαρχείο.

Σ' αυτές τις δύο περιπτώσεις οι αποφάσεις που εκδίδονται υπόκεινται σε έφεση στο αρμόδιο τακτικό δικαστήριο, η οποία έχει ανασταλτική δύναμη.

3. Μικρά πλημμελήματα δικάζονται από πταισματοδικεία

4. Η κοινωνική εργασία μπορεί σταδιακά να αντικαταστήσει τη φυλάκιση.

Διοίκηση

Άρθρο 45 Οργάνωση της Διοίκησης

1. Η διοίκηση του Κράτους οργανώνεται σύμφωνα με το αποκεντρωτικό σύστημα.

2. Η διοικητική διαίρεση της Χώρας διαμορφώνεται με βάση τις γεωοικονομικές, κοινωνικές και συγκοινωνιακές συνθήκες.

3. Τα περιφερειακά όργανα του Κράτους έχουν γενική αποφασιστική αρμοδιότητα για τις υποθέσεις της περιφέρειάς τους. Τα κεντρικά όργανα του Κράτους, εκτός από ειδικές αρμοδιότητες, έχουν τη γενική κατεύθυνση, το συντονισμό και τον έλεγχο νομιμότητας των πράξεων των περιφερειακών οργάνων, όπως νόμος ορίζει.

4. Ο κοινός νομοθέτης και η Διοίκηση, όταν δρουν κανονιστικά, υποχρεούνται να λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες των νησιωτικών και ορεινών περιοχών, μεριμνώντας για την ανάπτυξή τους.

Άρθρο 46

Τοπική Αυτοδιοίκηση

1. Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους Δήμους και στις Περιφέρειες. Νόμος καθορίζει το εύρος και τις κατηγορίες των τοπικών υποθέσεων, που είναι στην αρμοδιότητα Α ή Β βαθμού. Το κράτος *συν τω χρόνω* δίνει όλο και πιο πολλές αρμοδιότητες στην αποκεντρωμένη αυτοδιοίκηση. Διενεργούνται συχνά πολύ-δημοψηφίσματα, αρχικώς συμβουλευτικού χαρακτήρα.

2. Δήμοι και Περιφέρειες έχουν διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια. Οι αρχές τους εκλέγονται με καθολική και μυστική ψηφοφορία, παράλληλα με τις εθνικές βουλευτικές εκλογές. Η θητεία των αιρετών αρχόντων είναι ένα έτος.

3. Το Κράτος ασκεί μερική μόνο εποπτεία σε Δήμους και Περιφέρειες, ως προς την νομιμότητα των αποφάσεών τους. Δεν επιτρέπεται να εμποδίζει την πρωτοβουλία και την ελεύθερη δράση τους.

Πειθαρχικές ποινές στα αιρετά όργανα της τοπικής αυτοδιοίκησης, εκτός από τις περιπτώσεις που συνεπάγονται αυτοδικαίως έκπτωση ή αργία, επιβάλλονται μόνο ύστερα από σύμφωνη γνώμη συμβουλίου που αποτελείται κατά πλειοψηφία από τακτικούς δικαστές, όπως νόμος ορίζει.

Άρθρο 47

καταπολέμηση αστυφιλίας

1. Το κράτος, στα πλαίσια της αποκέντρωσης, μεριμνά με ειδικούς νόμους για την επιστροφή πολλών από τις πόλεις στα όμορφα χωριά της στερεάς και νησιωτικής Ελλάδας.

2. Θεσπίζονται ειδικά τιμολόγια ηλεκτρικού ρεύματος, ύδρευσης, και δημοτικών τελών, αναλόγως με τον πληθυσμό το χωριού, κωμόπολης-πόλης, μεγάλης πόλης.

--Το Κράτος χορηγεί μηνιαίο επίδομα για 1-2 χρόνια σε ανθρώπους που αφήνουν την πόλη για να εγκατασταθούν σε χωριό.

Άρθρο 48

οι Δημόσιοι Υπάλληλοι

1. Οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι υποχρεωμένοι να υπακούουν στο Σύνταγμα και στους Νόμους, ακόμα και παρακούοντας στις διαταγές των ανωτέρων τους.

2. Κάθε ελληνας και ευρωπαίος πολίτης που διαμένει στην Ελλάδα έχει δικαίωμα να γίνει Δημόσιος Υπάλληλος. Ο μισθός των Δημοσίων Υπαλλήλων θα μειώνεται καθώς θα μειώνονται οι ώρες εργασίας τους και θα αυξάνει ο αριθμός των υπαλλήλων.

3. Οι Δημόσιοι Υπάλληλοι δεν μπορεί να είναι μόνιμοι. Επιδοτούνται για να αλλάξουν επάγγελμα και να δώσουν τη θέση τους σε άλλον. Εκπίπτουν αυτομάτως απ τη θέση τους αν καταχραστούν δημόσιο χρήμα.

4. Όταν δύο σύζυγοι είναι Δημόσιοι Υπάλληλοι πρέπει ο ένας να εργάζεται τις μισές ώρες με μεσθό μισθό. Όταν ένας ή ένα ζευγάρι έχουν πολύ μεγάλη ακίνητη περιουσία και εισοδήματα, δεν επιτρέπεται να είναι και δημόσιοι Υπάλληλοι.

5. Ο Δημόσιος Υπάλληλος δεν μπορεί να λαμβάνει δύο συντάξεις, παρά μόνο μία, τη μεγαλύτερη.

Άρθρο 49

Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές

1. Οι Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές είναι οι εξής : Συνήγορος του πολίτη, Ρυθμιστική Αρχή ενεργείας, Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού, Αρχή διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών, Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, Επιτροπή Ανταγωνισμού, Ρυθμιστική Αρχή Θαλασσίων Ενδομεταφορών, Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων.

2. --Οι Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές είναι εθνικά συλλογικά κρατικά όργανα, με αυτοτελή διοικητική υποδομή και προϋπολογισμό.

Τα μέλη τους απολαμβάνουν προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία. Διορίζονται από το Συμβούλιο Εσωτερικών, με συγκεκριμένη θητεία.

3. Οι ανεξαρτητες αρχές λειτουργούν ως μεσάζων και ως συμφιλιωτής ανάμεσα στον Πολίτη και το Κράτος. Υπερασπίζονται τις ελευθερίες από την αυθαιρεσία του κράτους και των υπαλλήλων του, σε τομείς της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής ζωής. Λειτουργούν ως αυτόνομο Νομοθετικό σώμα. Οι αποφάσεις τους έχουν χαρακτήρα νόμου.

4. Η Βουλή μπορεί να αλλάξει την απόφαση μιας Ανεξάρτητης Αρχής με αυξημένο ποσοστό 60% . Μπορεί επίσης να παύσει ένα μέλος μιας Αρχής. Με ειδικό νόμο ρυθμίζονται όσα αφορούν τη σχέση των ανεξάρτητων αρχών με τη Βουλή και ο τρόπος άσκησης του κοινοβουλευτικού ελέγχου.

5. Το Κράτος οφείλει να ενημερώσει τους πολίτες για τα την προστασία που τους παρέχουν οι Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές.

Άρθρο 50

Φορολογία και δημοσιονομική διαχείριση

1. Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους, στις οποίες αναφέρεται ο φόρος.

2. Φόρος ή άλλο οποιοδήποτε οικονομικό βάρος δεν μπορεί να επιβληθεί με νόμο αναδρομικής ισχύος που εκτείνεται πέρα από το οικονομικό έτος που ορίστηκε.

3. Η Βουλή κατά την εναρκτήρια συνοδό της ετήσια ψηφίζει τον προϋπολογισμό των εσόδων και εξόδων του Κράτους για το επόμενο έτος, που έχει συντάξει η

Κυβέρνηση. Ένανα μήνα πριν το τέλος του έτους, η Κυβέρνηση κάνει απολογισμό εσόδων και εξόδων, ενώπιον της Βουλής.

Άρθρο 51 **γενικό οικονομικό συμφέρον**

1. Για την εδραίωση της κοινωνικής ειρήνης και την προστασία του γενικού συμφέροντος το Κράτος προγραμματίζει και συντονίζει την οικονομική δραστηριότητα στη Χώρα.

2. Η ιδιωτική οικονομική πρωτοβουλία δεν επιτρέπεται να αναπτύσσεται σε βάρος της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας ή προς βλάβη της εθνικής οικονομίας.

3. Με νόμο ρυθμίζονται τα σχετικά με την εξαγορά επιχειρήσεων ή την αναγκαστική συμμετοχή σ' αυτές του Κράτους ή άλλων δημόσιων φορέων, εφόσον οι επιχειρήσεις αυτές έχουν χαρακτήρα μονοπωλίου ή ζωτική σημασία για την αξιοποίηση των πηγών του εθνικού πλούτου, ή έχουν ως κύριο σκοπό την παροχή υπηρεσιών στο κοινωνικό σύνολο.

Άρθρο 52 **προστασία του περιβάλλοντος**

1. Το Κράτος αλλά και ο καθένας πολίτης έχουν υποχρέωση για την **προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος**. Για τη διαφύλαξή του το Κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας. Η σύνταξη δασολογίου συνιστά υποχρέωση του Κράτους. Απαγορεύεται η μεταβολή του προορισμού των δασών και των δασικών εκτάσεων, εκτός αν υπάρχει λόγος εθνικής άμυνας.

2. Η χωροταξική αναδιάρθρωση της Χώρας, η διαμόρφωση, η ανάπτυξη, η πολεοδόμηση, η απαγόρευση επέκτασης των πόλεων και η ανάπτυξη των οικισμών αποτελούν υποχρέωσ του Κράτους ώστε να εξασφαλίζονται οι καλύτεροι δυνατοί όροι διαβίωσης. Η σύνταξη εθνικού κτηματολογίου συνιστά υποχρέωση του Κράτους.

3. Νόμος ορίζει την πολεοδομική οργάνωση μιας περιοχής ώστε να δημιουργηθούν: δρόμοι, πλατείες και χώροι για κοινωφελείς γενικά χρήσεις και σκοπούς. Νόμος ορίζει τις αποζημιώσεις που δίνονται σε απαλλοτριώσεις ακινήτων σε μεγάλες πόλεις ώστε να γίνουν πράσινο, παιδότοποι, πλατείες.

4. Τα μνημεία, οι παραδοσιακές περιοχές και τα παραδοσιακά στοιχεία προστατεύονται από το Κράτος.

Άρθρο 53 **αξιοποίηση εθνικής γης**

1. Μεταλλεία, ορυχεία, σπήλαια, αρχαιολογικοί χώροι και θησαυροί, ιαματικά λουτρά, λιμνοθάλασσες, μεγάλες λίμνες ρεόντων και υπόγειων υδάτων και γενικά όλος ο υπέργειος και υπόγειος πλούτος, όλα αυτά θεωρούνται ως δημόσια ιδιοκτησία, αλλά μπορούν να ενοικιαστούν από το κράτος σε ιδιώτες ή εταιρείες για μερικά χρόνια, ώστε να τα αξιοποιήσουν. Ο χρόνος μισθώσεως είναι ανάλογος της οικονομικής επένδυσης και πάντως όχι μεγαλύτερος των 30 ετών.

2. Επιτρέπεται ο αναδασμός αγροτικών εκτάσεων για την επωφελέστερη εκμετάλλευση του εδάφους, καθώς και η λήψη μέτρων για την αποφυγή της υπέρμετρης κατάτμησης ή για διευκόλυνση της ανασυγκρότησης της κατατμημένης μικρής αγροτικής ιδιοκτησίας.

3. Με νόμο μπορεί να ρυθμίζονται τα σχετικά με τη διάθεση εγκαταλειμμένων εκτάσεων και μισογκρεμισμένων ή επί δεκαετίες ακατοίκητων οικιών για την αξιοποίησή τους υπέρ της εθνικής οικονομίας και αποκατάσταση ακτημόνων. Με τον ίδιο νόμο ορίζονται και τα σχετικά με τη μερική ή ολική αποζημίωση των ιδιοκτητών σε περίπτωση επανεμφάνισής τους μέσα σε εύλογη προθεσμία.

Άρθρο 54

Άρση δωρεάς -Διαθήκης

1. Δεν επιτρέπεται η μεταβολή του περιεχομένου ή των όρων διαθήκης ή δωρεάς, ως προς τις διατάξεις τους υπέρ του Δημοσίου ή υπέρ κοινωφελούς σκοπού.

2. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η επωφελέστερη αξιοποίηση ή διάθεση, για τον ίδιο ή άλλο κοινωφελή σκοπό, εκείνου που καταλείφθηκε ή δωρήθηκε, στην περιοχή που καθόρισε ο δωρητής, όταν βεβαιωθεί με δικαστική απόφαση ότι η θέληση του διαθέτη ή του δωρητή δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί, για οποιονδήποτε λόγο, καθόλου ή κατά το μεγαλύτερο μέρος του περιεχομένου της, καθώς και αν μπορεί να ικανοποιηθεί πληρέστερα με τη μεταβολή της εκμετάλλευσης, όπως νόμος ορίζει.

Άρθρο 55

Ανανεώσιμες πηγές ενέργειας

1. Το Κράτος μεριμνά για την αξιοποίηση των ανανεώσιμων μορφών ενεργείας. Ηλιακή ενέργεια, Αιολική, Υδροδυναμική, Γεωθερμία, κλπ. Δίνονται ειδικά κίνητρα για την ενεργειακή αυτοτέλεια κάθε οικίας, κάθε οικισμού.

2. Απώτερος σκοπός είναι η ενεργειακή αυτονομία της χώρας, σε συνδυασμό με τα κοιτάσματα πετρελαίου που υπάρχουν στην Ελλάδα.

3. Παραλλήλως, προωθούνται τα οικολογικά μέσα μεταφοράς: ποδήλατα, ηλεκτρικά οχήματα, μέσα μαζικής μεταφοράς, και αποθαρρύνονται όσα βλάπτουν το περιβάλλον.

--Το κράτος οφείλει να μειώσει πολύ την φορολογία σε ότι ωφελεί το περιβάλλον, και να την αυξήσει δραστικά σε ό,τι επιβαρύνει τη φύση και το περιβάλλον.

Ειδικές διατάξεις

Άρθρο 56

σύνορα της Ελλάδας – εθνική κυριαρχία

1. Καμία μεταβολή στα όρια της Επικράτειας και κανένας περιορισμός εθνικής κυριαρχίας δεν μπορεί να γίνει χωρίς νόμο, που ψηφίζεται με την αυξημένη πλειοψηφία των 3/5 του όλου αριθμού των βουλευτών.

2. Καμμία ξένη στρατιωτική δύναμη δεν γίνεται δεκτή στην Ελληνική Επικράτεια , ούτε μπορεί να διαμένει σ' αυτή ή να περάσει μέσα από αυτή, χωρίς την ψήφιση από τα 3/5 του όλου αριθμού των βουλευτών.

Άρθρο 57 **διεθνές δίκαιο – διεθνείς συμβάσεις**

1. Οι γενικά παραδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, που έχουν εγκριθεί από την Βουλή των Ελλήνων με αυξημένη πλειοψηφία 3/5, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου.

Άρθρο 58 **Κατάσταση έκτακτης ανάγκης**

1. Η Βουλή συνεδριάζει δημόσια στο Βουλευτήριο, μπορεί όμως να διασκεφθεί σε μυστική συνεδρίαση, αν συντρέχει ειδικός λόγος.

2. Σε περίπτωση πολέμου ή άλλης έκτακτης ανάγκης, η βουλευτική περίοδος παρατείνεται σε όλη τη διάρκειά του. Αν η Βουλή έχει διαλυθεί, ανακαλείται δε αυτοδικαίως η προηγούμενη Βουλή .

3. Ειδικοί νόμοι ρυθμίζουν τα σχετικά με τις επιτάξεις για τις ανάγκες των ενόπλων δυνάμεων σε περίπτωση πολέμου ή επιστράτευσης, ή επείγουσας κοινωνικής ανάγκης από θεομηνία ή για τη θεραπεία άμεσης κοινωνικής ανάγκης που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη δημόσια τάξη ή υγεία, καθώς και την προσφορά προσωπικής εργασίας στους Δήμους για την ικανοποίηση τοπικών αναγκών.

Σε περίπτωση πολέμου, επιστράτευσης ή άμεσης απειλής της εθνικής ασφάλειας, καθώς και αν εκδηλωθεί ένοπλο κίνημα για την ανατροπή του δημοκρατικού πολιτεύματος, η Βουλή, με απόφασή της αυξημένης πλειοψηφίας 3/5, δίνει την δικαιοδοσία στην κυβέρνηση να εφαρμόσει σε ολόκληρη την Επικράτεια ή σε τμήμα της, το νόμο για την **κατάσταση πολιορκίας**, συνιστά εξαιρετικά δικαστήρια και αναστέλλει την ισχύ του συνόλου ή μέρους των διατάξεων και νόμων.

4. Με το πέρας της έκτακτης καταστάσεως η κυβέρνηση οφείλει να αποκαταστήσει τάχιστα την λειτουργία των συνταγματικών θεσμών, και να ξαναδώσει την πλήρη νομοθετική εξουσία στη Βουλή.

5. Η έννοια της 'καταστάσεως ανάγκης' έχει εφαρμογή και στην καθημερινές ζωή. Αν υπάρχει κάποια 'ανάγκη' επιτρέπεται και επιβάλλεται να κάνουμε μια μικρή παρανομία. π.χ.: αν κάποιος φωνάζει 'βοήθεια', μπορεί και πρέπει να καταργηθεί το οικιακό άσυλο.

Άρθρο 59 **Απόδημος Ελληνισμός**

1. Το Κράτος μεριμνά για τη ζωή του απόδημου ελληνισμού και τη διατήρηση των δεσμών του με τη μητέρα Πατρίδα. Επίσης μεριμνά για την παιδεία και την κοινωνική και επαγγελματική προαγωγή των Ελλήνων που εργάζονται έξω από την επικράτεια.

2. Το Συμβούλιο Αποδήμου Ελληνισμού έχει -εκτός των άλλων- ως αποστολή του την διοργάνωση των εκλογών για την εκλογή των Ομογενών Βουλευτών που θα συμμετάσχουν στον Ελληνικό Κοινοβούλιο.

3. Θεσπίζονται ειδικά κίνητρα φοροαπαλλαγής, καθώς και ειδικό προνομιακό επιτοκίο ώστε να επιστρέψουν οι ομογενείς στην Πατρίδα. Η Ελλάδα έχει χρέος για να γίνει γίνε ελκυστική ώστε να γίνει αυτή η παλλινόστηση, αλλά και οι ίδιοι οι ξενητεμένοι έχουν χρέος να μην αποκοπούν από την Πατρίδα.

Άρθρο 60

κρυφός και 'υπόδουλος' Ελληνισμός

1. Το Ελληνικό Κράτος οφείλει να μεριμνά για τη ζωή αυτών που έχουν ελληνική καταγωγή και ζουν σε άλλα κοντινά κράτη. Φροντίζει για την οικονομική τους βοήθεια, και για να μην χάσουν την πολιτιστική τους κληρονομιά και ελληνική συνείδηση. Βόρεια Ηπειρος, Νότια Ιταλία- Μεγάλη Ελλάδα, Ανατολική Ρωμυλία, κρυπτοχριστιανοί Έλληνες της Ιωνίας, Αιγυπτιώτες, Έλληνες της Κριμαίας, κλπ.

2. Αυξάνονται οι σχέσεις τους με την μητέρα Ελλάδα, και δίνονται κίνητρα να μετεγκατασθούν στην κυρίως Ελλάδα, αν το επιθυμούν.

3. Η Ελλάδα πρέπει να αυξήσει τις σχέσεις της με γειτονικές χώρες όπου μένουν από αρχαιότερων χρόνων Έλληνες. Ειδικώς με την Αλβανία, και με την Δυτική τουρκία.

4. Η Ελλάδα πρέπει να αυξήσει τις σχέσεις της με όλες τις 'Ορθόδοξες' χώρες, που εκπολιτίστηκαν πριν πολλούς αιώνες μέσω του Ελληνικού 'ορθόδοξου' Χριστιανισμού. Ρωσσία, Σερβία, Ρουμανία, Μολδαβία, Βουλγαρία, Λεικορωσσία, Αρμενία. Οφείλει να τους διδάξει την ελληνική λαϊκή εκδοχή του αυθεντικού 'χριστιανισμού' χωρίς ιερείς και τυπικά και λατρείες.

Άρθρο 61

μερική αυτονόμηση 'μουσουλμανικής' μεινότητας

1. Η μουσουλμανική μειονότητα της Δυτικής Θράκης, (πομάκοι, κλπ) δεν υποχρεούνται σε στρατιωτικές υποχρεώσεις, ούτε και έχουν δικαίωμα να εκλέγουν βουλευτές στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Παρέχεται σε αυτούς μερική αυτονόμηση, εκλέγους τους δικούς τους άρχοντες, τους δικούς τους δασκάλους, και αυτοδιοικούνται στο χώρο τους.

Οι οικονομικές υποχρεώσεις και δικαιώματά τους είναι ίδια σαν των άλλων Ελλήνων.

2. Παράλληλως θα ζητηθεί από την Τουρκία οφείλει να παραχωρήσει μερική αυτονομία στο Πατριαρχείο - Φανάρι. Να παραχωρήσει την Αγία Σοφία στην Ελλάδα, καθώς και τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης.

Άρθρο 62

Αναθεώρηση του Συντάγματος

1. Όλες οι διατάξεις του Συντάγματος υπόκεινται σε αναθεώρηση από τη Βουλή, εκτός από τις θεμελιώδεις, οι οποίες -όπως είναι αυτονόητο- ο ίδιος ο λαός δεν θα επιτρέψει να αλλάξουν: Δεν αλλάζει το δημοκρατικό πολίτευμα, οι ελευθερίες του

ατόμου, η ισότητα απέναντι στους νόμους, η δικαιοσύνη, η βοήθεια των αδυνάμων, η κατά το δυνατόν δωρεάν υγεία, η δωρεάν παιδεία, κλπ..

3. Δεν επιτρέπεται αναθεώρηση του Συντάγματος πριν περάσει ένα έτος από την περάτωση της προηγούμενης.

Άρθρο 63 Α κ ρ ο τ ε λ ε ύ τ ι α δ ι ά τ α ξ η

1. Ο σεβασμός στο Σύνταγμα και τους νόμους που συμφωνούν με αυτό και η αφοσίωση στην Πατρίδα και τη Δημοκρατία αποτελούν θεμελιώδη υποχρέωση όλων των Ελλήνων.

2. Ο σφετερισμός, με οποιονδήποτε τρόπο, της λαϊκής κυριαρχίας και των εξουσιών που απορρέουν από αυτή διώκεται αμέσως μόλις αποκατασταθεί η νόμιμη εξουσία.

3. Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία.

ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ

Παρατηρούμε πως το Σύνταγμα (και το παλαιό, και τον νέο, και κάθε σύνταγμα) περιέχει μερικούς πολύ γενικούς κανόνες, που οι περισσότεροι είναι αυτονόητοι.

Ωστόσο μπορούμε να σχολιάσουμε πως το -κάθε- σύνταγμα είναι αντιφατικό, όπως και ο κάθε νόμος.

Από τη μια πλευρά λέει πως 'ισχύει αυτό', αλλά υπάρχει παραθυράκι να γίνει και το άλλο. Από τη μια πλευρά έχουμε δικαιώματα και ελευθερίες, αλλά από την άλλη όταν υπάρχει έκτακτη ανάγκη οι ελευθερίες αυτές περιορίζονται.

Και ποτέ κανείς δεν θα απαντήσει στο διπλό ερώτημα αν: πρέπει να υπακούμε στους ανωτέρους ή στον ανώτερο νόμο? Κι αν διαφωνούν δύο νόμοι μεταξύ τους, ποιός είναι ο σωστός?

Το τελευταίο άρθρο του Συντάγματος μας δίνει το δικαίωμα , αλλά μας υποχρεώνει κι όλας, να αντισταθούμε σε όποιον επιχειρεί να το καταλύσει με βίαιο τρόπο. Και μάλιστα μας δίνει και το δικαίωμα να ασκήσουμε -και- βία. Λέει: *με κάθε τρόπο*.

Όλο το Σύνταγμα είναι αυτό το άρθρο. Κανείς νόμος δεν εφαρμόζεται από μόνος του. Μόνο όταν υπάρχουν νομοταγείς και ενεργείς πολίτες, μόνον τότε μπορεί να λειτουργεί σωστά μια κοινωνία ακόμα κι αν δεν έχει γραφτούς νόμους. Ας κατανοήσουμε το βαθύ νόημα του άρθρου 63, και ας το κάνουμε πράξη.